

If undelivered return to
"GLASILO K. S. K.
JEDNOTE"
1004 N. Chicago Street,
JOLIET, ILL.
Return Postage Guaranteed.
The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America.
Issued every
Wednesday.
Subscription rate:
For members yearly... \$1.20
For non members... \$2.00
Foreign Countries... \$3.00
Telephone 1048

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

OFFICIAL ORGAN
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
Entered as Second-Class Matter December 9, 1920 at the Post Office at Joliet, Illinois, Under the Act of August 24, 1912

Največji slovenski tednik
v Združenih državah.
Izhaja vsako sredo.
Naročnina:
Za dan... \$1.20
Za nedelje... \$2.00
Za mesecno... \$3.00
NASLOV
uredništvo in upravljanje je:
1004 N. Chicago Street,
Joliet, Ill.
Telefon: 1048

ACCEPTANCE FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 47.—No. 47.

JOLIET, ILL., 21. NOVEMBER (NOVEMBER) 1923.

Leto IX.—Volume IX.

SENATOR HIRAM JOHN SON PREDSEDNIŠKI KANDIDAT.

Chicago, Ill. 16. nov. — Kočka je padla! Znani republikanski senator Hiram Johnson iz Kalifornije se je včeraj definitivno izrazil, da je predsedniški kandidat republikanske stranke pri prihod. glavnih volitvah. Ko se je mudil na svojem potovanju v Drake hotelu, ga je obiskalo več časnikarskih poročevalcev, katerim je povedal to važno novice. Začeno jim je izročil svoje načrte, ozir. platformo, na podlagi katere misli voditi svojo volilno kampanjo. Med temi točkami je označeno, da je Johnson nasprotnik Lige narodov; vsled česar ne odobrava vstopa Združenih držav v označeno ligo.

Senator Johnson se bo zoper mudil v Chicagu dne 26. t. m. pri kjeri prilik bo priredil velik politični shod v Auditorium dvorani. Za svojega glavnega kampanjskega voditelja si je Johnson izbral milijonarja J. Wrigleya, ml. iz Chicaga.

Bivši nemški kancler dr. Wirth umira.

Berlin, 16. nov. — Danes pooldne je zadel mrtvoud bivšega nemškega kanclera Dr. Josip Wirtha; njegovo stanje je tako opašno, da so ga že prevideli z zakramenti za umrajoče.

Sodnik sodil samega sebe.

Madison, Wis. — Tukajšnji sodnik O. A. Stolen je te dni pustil svoj avtomobil na nekem prepovedanem prostoru mesta. Službojoči policaj, ki še ni poznal lastnika detičnega avtomobila, je v vozu puštil pozivnico, v svrhu plačila kazni. Ko se je sodnik čez nekaj časa vrnil, je našel na svoje začenjenje v svojem avtomobilu pozivnico, da se mora drugi dan zglašiti pri sodniku A. Stolenu, ali samemu sebi. Kako je ta sodnik samega sebe sodil, — še ni znano.

Dolga peticija.

Columbus, Ohio. — Zveza volilk v državi Ohio (The Ohio League of Women Voters) je započela veliko agitacijo za nabiranje podpisov na neki peticiji, katero misli poslati se na Washington. Ta listina vsebovala prošnjo, da naj tudi Združene države prispejo k Isigi narodov. Ko bo peticija dovršena, bo zavzemala nad 60,000 podpisov ter bo dolga približno eno milijon.

Star rumunski princ novomašnik.

Pariz. — Dne 11. okt. t. l. je pariški kardinal Dubois posvetil v mašnika 60 letnega rumunskega princa Vladimira Ghika, brata bivšega rumunskega ministra na Francoskem. Posvečenje in nova maša se je vršila v tukajšnji kapeli Lazaristov, v koji red je ta rumunski plemenitaš prispolil.

GUVERNER WALTON ODSTAVLJEN.

Oklahoma, City, Okla. 19. nov. — Ker je bil 5. guverner države Oklahoma, J. C. Walton obdolžen uradne korupcije, zanemarjenja dolžnosti in še več drugih prestopkov, — ga je danes državno senatno sodišče soglasno spoznalo krim in odstavilo iz urada. Obtožnica je vsebovala 16 točk prestopkov, izmed katerih se mu jih je dokazalo 14 in sicer:

Guverner Walton je prejemašči visoko podkupnino za poslošenje premožnih kaznjencov.

Svojega privatnega šoferja je stavil na državno plačilno listo.

Nastavljal je mnogo svojih političnih priateljev v državne urade, ki sploh niso nič delali.

Obtožen je bil, ker je v vojaštvu prepovedal zborovanje glavnih porote.

Kršil je postavo glede takozvane "habeas corpus" dozaknilenih točk.

Potrošil je po nepotrebnem \$10,000 iz sklada državnega zdravstvenega oddelka.

Določil je \$4000. — izplačila za neko znamorsko sirotišnico v svrhu plače dveh brivev.

Zabranil je za dne 2. okt. t. l. dobrodošno državno volitev.

Potrošil je za svojo volilno kampanjo več denarja, kakor postavno predpisano.

Prejemal je prispevke in darove že potem ko je bil izvoljen.

Bil je v obče nesposoben za guvernerski urad.

Sodnija je dalje določila, da odstavljeni guverner Walton nima nikake pravice vložiti postavo.

Za prijatelje puranove pečenke

Chicago, Ill. — Tukajšnji prodajalci perutnine na debelo poročajo, da bo veljal letos funt zaklanega purana od 55-60; cena na debelo je 48c. Kdor si bo hotel privoščiti purana, mora imeti v žepu najmanj \$5.—

Odkrita zarota v Avstriji in na Ogrskem.

Budimpešta. — Tajni agent je prišli na sled nameravani zaroti na Avstrijskem in Ogrskem s tem, da so pri državnem poslancu Ulainu našli več obtoževalnih pisem.

Ogrski in avstrijski nacionalisti so bili v direktni zvezi z nemškim generalom Ludendorffom in Hiblerjem, ki sta Ogrski obljudili svojo pompol. Bavarska naj bi Ogrski poslala potrebno vojaštvo, zakar bi dobitila veliko količino žita. Oblasti so zaprle vse osebe v zvezi s to zaroto.

Obsojena nemška upornika.

Berlin, (Nemčija.) — Te dni je nemško vojaško sodišče obodojilo majorja Buchdruckerja na 10 let ječe in v plačilo 100 bilijonov mark, ker je on vodil ponesrečen upor pri zavzetju trdnjave Kustrin; njegov tovarš major Herzer, ki mu je pri tem pomagal, je bil obsojen na 2 leta in pol ječe.

Prvič v gledališču se je mudil predsednik Coolidge odkar je v Beli Hiši, dne 11. t. m. ko se je s svojo soprogo vdeležil dramski igre "Robert E. Lee".

Iz urada gl. predsednika K. S. K. Jednote

"Glasilo K. S. K. Jednote" je objavilo oklic na društva in članstvo K. S. K. J. v Pittsburghu, Pa. in okolici, sklicuje ter opominjajoč jih na "ja" gotovo udeležbo nekega skupnega shoda! — Čudim se gospodu sklicatelju, da v resnici dokaj čudim; posebno ker vem, da v to svrhu je pooblaščen le duhovni vodja Rev. F. J. Ažbe; on, ki neumorno deluje na verskem polju, v vsakem oziru in — vsak čas, ter je duhovni vodja v pravem pomenu besede, kar jih je še kdaj K. S. K. J. imela!

Nadalje se v Pittsburghu nahaja drugi gl. podpredsednik br. J. Mravintz, ter vrhovni zdravnik br. Dr. Jos. V. Grahak, enako poročil odbornik br. Frank Tremppush, poleg teh tudi društveni odborniki, ki so po mojemu mnenju zelo sposobni za agitacijo tega shoda, ter pripravljeni podati vsa, k slovesnosti oziroma shodu spadajoča pojasnila. Ako bi se pisatelj imenovanega dopisa le kolikaj oziral na te štiri glavne uradnike, — poleg treh, celo bivajočih v Pittsburghu, — bi si pač ne dovolil obelodaniti njegovega članka "Pozor"!

Pozitivno bi pač pričakoval od gosp. Grdina, da bi se prej obrnil na gl. predsednika, kakor gl. odbor za dovoljenje, ter mu s tem izkazal vsaj malo spoštovanja p. d. "rešpekta", pred ko je storil svoje korake.

Končno Vaša opomba billeži: "Da gl. odbor gotovo nima nicesar proti Vaši "ideji" ali misli, ker je bolj potrebno sedaj kot pa Novem letu". Toda gosp. Grdina naj Vam blagohotno povdarjam, da častiti gosp. duhovni vodja je na zadnji konvenčiji poročal, da v Pittsburghu je "vse v najlepšem redu!"

Toraj naj gosp. Grdina blagovoli vzeti na znanje, da nikdar naj ne sklicuje shodov brez dovoljenja glavnih uradnikov.

Josip Sitar, pred. K. S. K. Jednote.

Joliet, Ill. 19. nov. 1923.

Premogovni baroni zmagali.

Harrisburg, Pa. 17. nov. — Ker se je guverner Pinchot pritožil pri gen. državnem pravdniku vsled vednega navijanja cen trdrega premoga od strani operatorjev, je danes gen. pravnik Woodruff temu odpisal, da imajo na podlagi postave operatorji popolno pravico določevati in kontroličati cene premoga v korist ljudstva!! Določevanje cen premoga ni v nikaki zvezi s znanom Shermanovo protitrustno postavo.

13. krat poročena.

St. Louis, Mo. — Pred kratkim se je v East St. Louisu, Ill. zopet poročila 43 letna Mrs. Cora Walker — Truxler — Butcher — Crow — Whitney — Barness — Porter — Lillie — Swanson — Lillie — Lillie — Yates — Laforge; njen zadnji trinajsti soprog se piše Henry Laforge. Srečna!! nevesta je bila dvakrat vdova, desetkrat se je pa od svojih prejšnjih mož ločila in razprodila; na ta način je dala slovo svojemu 12. soprogu Yates baš 5 dni pred 13. poroko z Laforgem. Na dan poroke so ji trije njeni bivši možje čestitali k srečni doseg 13. moža.

Poljska in Turčija prijateljici.

Varšava. — Dne 16. okt. t. l. je poljska vlada obnovila stalno, ozir. trajno mirovno pogodbo s Turčijo, kakšna je bila že enkrat sklenjena leta 1815.

Žrtve neprevidnosti.

Chicago, Ill. — Chikaška varnostna komisija je na podlagi raznih podatkov izračunala, da je bilo leta 1922 v Združenih državah vsled avtomobilov in trukov povoženih 31,604 oseb, deloma smrtno in manj nevarno. Skupna finančna škoda vsled teh ponesrečenj znaša \$13,509,000. V tej svoti pa niso vpoštete pristojbine za bolnišnice in zdravnike.

Podpisal svoje ime 540,000 krat.

Fort Howard, Md. — Te dni je tukajšnji mestni klerk W. L. Kerr je obhajal 30 letnico svojega uradovanja. Navedene je izračunala, da je v tem času podpisal najmanj 540,000 krat svoje ime na razne listine. Slednji dan jih podpiše okrog 60, kar znaša na leto 18,000 krat. Ker je bil ponovno izvoljen, upa to število še znatno pomnožiti.

Najmlajši potnik, ki bo

sploh kedaj sam potoval iz Amerike

do združenih držav.

Minilo medeljo zvečer se je

vršil v "Slovenia" dvorani

zaključek letošnjega bazarja

cerkve sv. Jožefa ob velikan

vezušči. Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Minilo medeljo zvečer se je vršil v "Slovenia" dvorani zaključek letošnjega bazarja cerkve sv. Jožefa ob velikan vezušči.

Društvena naznanila in dopisi

NAZNANILO.

Članom društva sv. Jožefa, št. 2, K. S. K. J. Jellet, Ill. se naznanja, da je društvo na zadnji mesečni seji sklenilo, da bomo imeli skupno spoved 1. decembra in skupno sv. obhajilo 2. decembra pri 8. sv. maši. Zatorej se člane prosi, da bi se udeležili sv. obhajila skupno z društvom kar v največjem številu mogoče.

Nadalje se članom naznauja, da bo isto nedeljo 2. decembra glavna ali letna seja in volitev odbora za 1. 1924. Dolžnost je vsakega člana, da se gotovo udeleži te seje, da si voli odbor po svojem prepričanju, da ne bo potem nobeden predbavil, — ta ni dober uradnik, kakor se je to že dostikrat primerno. Zatorej vsi na sejo 2. dec. ob 1. uri popoldne. Seja se bo vršila v "Slovenija" dvorani.

Tem potom tudi člane opominjam, da poravnajo svoj zaostali dolg, ker leto se bliža koncu; zatorej bi bila vsakega dolžnost, da poravna stari dolg in se z novim letom začne račun na novo. Posebno pa opominjam člane, ki so zaostali že za več mesecov, da poravnajo svoj dolg do 24. t. m., kateri se ne bo oziral na ta opomin, naj krivo sam sebi pripis; ako kateri ne more plačati naj se naznani pri tujniku ali na društveni seji.

Z bratskim pozdravom,
John Plut, tajnik.

Iz urada dr. sv. Janeza Krstn. št. 11, Aurora, Ill.

Na mesečni seji dne 4. novembra t. l. se je sklenilo, da se mora vsak član in članica vdeležiti decembridske seje, ker na isti bo volitev novega odbora za prihodnje leto na dnevnom redu; poleg tega imamo tudi dosti drugih stvari za rešiti. Prosim vas torej uljudno, da se v obilnem številu vdeležite prihodnje letne seje.

Dalje prosim vse člane na potnih listih, katerim ti listi decembra potečejo, da jih obnovijo, oni, katerih potnih listov še nimajo, da si jih pri društvu nabavijo. Vsem poročam, da bo moral vsak član (ica) doplačati \$1.00 za posebno naklado Jednote, ki je bila za konvenčni asesment razpisana v novembру.

K sklepnu vas še enkrat opominjam, da se prihodnje seje za gotovo vdeležite.

S sobratskim pozdravom,
Martin Zelenšek, tajnik.

NAZNANILO.

Tem potom naznanjam vsem članom dr. sv. Jožefa št. 53, Waukegan, Ill. da je bilo sklenjeno na društveni seji, da se korporativno vdeležimo velike farne slovesnosti, ali 20 letnici obstanka naše cerkve Matere Božje, ki se vrši na Zahvalni dan (Thanksgiving Day). Zato prosim vse člane, da se zberu pred Svetetovo dvorano zjutraj ob 9:30 (ob pol desetih), odkoder odkorakamo k sv. maši. Vsak član je prouzen, da ima drnšteni znak, ali regalijo.

S sobratskim pozdravom
Avgust Cepon, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada dr. sv. Jožefa, št. 55, Crested Butte, Colo.

S tem se naznanja članom našega društva, da je bilo sklenjeno na redni mesečni seji dne 10. nov. t. l. da vsak član, kateri se ne vdeleži prihodnje seje, katera se vrši dne 8. decem-

bra ob 7. uri zvečer, plača 2 dolarja v društveno blagajno, ker pri tej seji se bo volito novi odbor za leto 1924. Ker člani v malem številu prihajajo na seje, zato so prošeni, da se vsi vdeležijo vsaj zadnje seje v letu, ker samo iz par članov ni mogoče odbora voliti.

Ker je glavni odbor razpisal posebni asesment 1 dolar na vse člane za mesec november, zato opozarjam člane na potnih listih in jih prosim da vsak pošlje še en dolar za mesec november 1923, ker društvo blagajna je premajhna da bi e koga zlagalo posebno še zato ker je veliko število našega članstva na potnih listih.

S sobratskim pozdravom,
Matt Zakravček, tajnik.

Iz urada dr. sv. Janeza Evang. št. 65, Milwaukee, Wis.

V naznanje članom našega društva, da se vrši prihodnja seja dne 1. decembra ob pol 8. uri zvečer, to je v soboto zvečer v navadnih prostorih, v South Side Tura dvorani.

Volil se bode takrat tudi odbor za prihodnje leto, torej se prosi člane da se v obilnem številu vdeležijo te seje.

Opozorim tudi člane, kateri dolgujejo na asesmentu, da pridejo in plačajo na tej seji ali pa vsaj do 20. decembra, da se lahko uredijo knjige in zaključijo računi. Prosim da bi člani to naznani vpoštevali.

Z bratskim pozdravom,
John Baboshek, tajnik.

Iz urada dr. sv. Srca Marije, št. 86, Rock Springs, Wyo.

Članicam zgoraj imenovanega društva se uradno naznajna, da bo glavna seja dne 2. decembra, to je prvo nedeljo v mesecu, ob 2. uri popoldne v Slovenskem Domu.

Vse ste prosene, da se polnoštevilno vdeležite te seje, ker bo tudi volitev odbora za 1. 1924. Katera se ne vdeleži glavne seje, zapade kazni kot zahtevajo pravila.

Za društvo št. 86.

Theresa Potočnik, tajnica.

VABILO NO SEJO.

Društvo Sv. Petra in Pavla, št. 89, Etna, Pa.

Pozivamo vse člane našega društva, da za gotovo pridejo na prihodnjo seja dne 2. decembra.

Ker bo to glavna letna seja z vodljivo novega odbora za leto 1924 in imamo poleg tega še več drugih važnih teček na dnevnom redu, zato je dolžnost vsakega člana, da se te seje vdeleži.

Istotako je tudi dolžnost vsakega člana, da pojavlja se na seji.

Držite se tudi zavestne, da se bo naše društvo kmalu pripravilo med najbogatejša ženska društva; potem se nam ni treba bati nikake bolezni, ker za vsako ako bo bolana bode gojova pomoč od strani društva.

Sedaj Vas pa še vsem skušam želim kar največ zadovoljnosti in veselja o božičnih praznikih, ter srečno prihodnje leto, da bi še bolj napredovali in ne samo z društveno, ampak tudi z domačo blagajno.

S sobratskim pozdravom,

Jennie Ozbolt, tajnica.

VABILO NA VELIKO VESELICO.

Na Zahvalni dan, to je dne 29. novembra t. l. bodo priredili društvo "Fridrik Baraga" št. 93 K. S. K. J. Chisholm, Miami, veliko predaventno veselico s petjem in gledališčem predstavo. Pri tej veselicu bo

sodelovalo Dramatično in pevsko društvo "Triglav". V prizorila se bo krasna veseloga igra "Rodoljub" iz Amerike; pevski zbor pa bo zapel več lepih pesmi, med drugimi tudi krasno pesem "Atlantski odmevi", katero je zložil urednik "Glasila" br. Ivan Zupan, uglašbil pa ga Matej Holmar.

Slovenci iz Chisholma in okolice! Ta dan imate ugodno priliko videti krasno igro in slišati lepo petje. Ker je dne 29. nov. praznik da vse delo počiva in je ta dan tudi dan pečenih puranov, — zato vam ne bo žal, ako zvečer ob pol 8. v Finsko dvorano na našo prireditve, kjer boste imeli pošteno zabavo. Tudi za mlade pare bo preskrbljeno da jim ne bo dolg čas po igri; godbo zato že imamo.

Na svidenje torej na Zahvalni dan zvečer v Finski dvorani! Za pripravljalni odbor:

John Sterle, tajnik.

Iz urada dr. sv. Sreca Marijinega št. 111, Barberton, Ohio.

Naznanjam vsem članom, da se za gotovo in brez izjeme udeležite prihodnje seje dne 9. decembra ker bo volitev odbora za leto 1924 na dnevnem redu.

Cenjene mi sestre! Ta seja je velike važnosti za društvo, zato Vas ponovno prosim da je ne zamudite; začetek ob pol 2. uri popoldne v navadnem prostoru.

Ako se vdeležite v velikem številu, Vam bode ložje izbrati uradnice za prihodnje leto tako, da boste vse zadovoljne, kajti le od Vas je odvisen napredok pri društvu; volite osebe, katerim je napredok društva pri srcu; ne ozirajte se na osebnost, ali prijateljstvo ali sovraštvo; take stvari najstanejo doma; na seji naj se gleda le na to, kar je koristne za društvo.

Obenem vam tudi naznajam, da se bo na omenjeni seji obiralo za pokritje konvenčnih stroškov od vsake članice 50c. in tudi od onih članic, ki so zavarovane samo za službo smrti po 25c ter od vsakega otroka po 10c za društvene stroške, kar pride na vsakih 6 mesecov; toliko v blagohotno naznani.

Cenjene sestre, moja iskrena želja, da bi ne ostajale ložne ta mesec, da mi bo ložje dati račun in oddati čiste knjige, ker zelo težavno je za novo tajnico, ako niso knjige vse redu, jaz torči upam, da bolete to vpoštevale.

Končno se Vam še najlepše zahvaljujem, ker ste mi še koži celo leto tako lepo na roke ter mi pomagale, da nam je bilo skupno mogoče dosegiti tako lep uspeh; res, v slogi je noč. Držite se tudi zanaprej tega gesla in jaz upam, da se bo naše društvo kmalu pripravilo med najbogatejša ženska društva; potem se nam ni treba bati nikake bolezni, ker za vsako ako bo bolana bode gojova pomoč od strani društva.

Sedaj Vas pa še vsem skušam želim kar največ zadovoljnosti in veselja o božičnih praznikih, ter srečno prihodnje leto, da bi še bolj napredovali in ne samo z društveno, ampak tudi z domačo blagajno.

S sobratskim pozdravom,

Nikola Belavič, predsed.

Mihail Mlikan, tajnik.

VABILO NA BANKET

katerega priredijo društvo v Sreca Marijinega št. 111, K. S. K. J. društvo sv. Jožefa št. 110, K. S. K. J. in društvo "Domovina" v soboto večer dne 1. decembra ob 7. uri v Slovenski dvorani.

Namen teh društev je z gornej prireditvijo pospešiti skupno delovanje za prospeč-

NAZNANILO.

Iz urada društva Marije Magdalene št. 162, Cleveland, Ohio se naznajna, da je bilo na naši minuli seji dne 5. nov. t. l. nekaj posebnega. Te seje so se vdeležili gl. tajnik K. S. K. J. br. Josip Zalaz, nadzornik br. John Zulich in novoizvoljeni gl. predsednik br. Anton Grdina.

Vsi trije so nam poveli marsikaj zanimivega in koristnega za napredek društva in Jednote.

Ana Brunski, predsed.

NAZNANILO.

Vsem članom društva sv. Roka, št. 113, Denver, Colo.

Ker se bliža konec tekočega leta in z istim prihaja zoper čas volitev novih uradnikov za prihodnje leto, zato vas prosim, da bi se decemberske seje vdeležili v večjem številu kot običajno; prijetilo se je že, da ni bilo na seji skoro nobenega drugega, kot tajnik in predsednik.

Torej vas prosim pridite v obilnem številu na prihodnjo sejo, da nam bo mogoče izvestiti dobre in večje uradnike, ki bodo gledali za korist in pravilno marveč da se zavedamo tudi dolžnosti in pravice na društvenem polju. Naše geslo naj bo: Društvo Marije Magd. št. 162 mora postati največje in najmočnejše društvo K. S. K. J. Jednote!

Torej apeliram še enkrat na vse sobrate našega društva, da se zanesljivo vdeležite prihodnje glavne (letne) seje, ki se bo pričela eno uro poprej kot običajno, namreč ob sedmih zvečer.

Z bratskim pozdravom,

Joe Erjavec, tajnik.

NAZNANILO.

Vsem članom in članicam društva sv. Roka št. 132 v Frontenac, Kans. se naznajna, da se prihodnje redne mesečne seje za gotovo vdeležijo brez izjeme vse!

Ta dan imam na dnevnem redu več važnih teček in volitev odbora za leto 1924.

Ker sem se preselil v Girard, mi ne bo mogoče več prevzeti tajniškega urada, zato vas prosim, da se polnoštevilno vdeležite prihodnje seje in si izvolute nove uradnike, najboljše izmed dobrih. Tudi vas prosim da plačate mesečne doneške na prihodnji seji. Pobral bom tudi asesment za krajnjo društvo po 50c. od vsakega člana(ice); torej Vas prosim, da to naznani vpoštevate in pridete vse na sejo.

S sobratskim pozdravom,

Frank Erznožnik, tajnik in zastopnik.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Društvo sv. Ane št. 170, Chicago, Ill. je priredilo v nedeljo dne 4. novembra igro "Vestalka" in po igri lepo zabavo.

Pri tej priliki so imeli naš Father Rev. Hugo Brez OFM. lep govor, da so nam razložili igro; častitamo jima za to in izrekamo zahvalo. Iskrena hvala tudi našim č. šolskim sestram, da so nam posodile obleko za igro. Vsem na, bo izrečena prisrčna zahvala ki ste nam kaže priskočili na pomoč pri tej prireditvi. Na odru so nam pomagali gg Frank Augustin, Frank Žabkar in Andrew Glavač. Lepa hvala tudi našim igralkam, ki so svoje uloge tako lepo izvršile; v resnici, naše društvo je s tem veliko doseglo, ker je bila v deklata. Nekateri sobratje so obljudili, da bodo dali v korist društvene blagajne po par "galončkov" pristnega prešovca. Naš znani mesarski mojster sobrat M. Zaggar nam je obljudil zastonj sestre se pa natihoma pogovarjajo, kako nas bodo postregle s sladkim pecivom. In še!

Dalje je bil tudi sprejet predlog, da se priredi dne 24. novembra prvo in zadnjo veselico v tem letu v korist društvene blagajne. Za isti dan je pripravljeno za vsakega dovolj razvedrila in okreplila, za stare in mlade; za može in žene; za fante in dekleta.

Nekateri sobratje so obljudili, da bodo dali v korist društvene blagajne po par "galončkov" pristnega prešovca. Naš znani mesarski mojster sobrat M. Zaggar nam je obljudil zastonj sestre se pa natihoma pogovarjajo, kako nas bodo postregle s sladkim pecivom. In še!

Naš znani mesarski mojster sobrat M. Zaggar nam je obljudil zastonj sestre se pa natihoma pogovarjajo, kako nas bodo postregle s sladkim pecivom. In še!

Naš znani mesarski

odslužila se bo daritev sv. maše, katere se bodo udeležila vsa naša katoliška društva korporativno. Ob pol desetih naj bodo vsa društva, ki zborujejo v Mr. Svetetovi dvorani na deseti cesti, zbrana ondi; društva pa, ki zborujejo v šolskih prostorih bodo ob pol desetih odkorakala s šolsko mladino do Mr. Frank Svetetove dvorane, odkoder se prične parada pomikati proti cerkvi, kjer se bomo zahvalili Vsemogučnemu za dobrote, ki smo jih prejeli v preteklih dvajset letih. Po cerkvenem opravlju v cerkvi odkorakala bodo društva v slovesnem sprevodu vzhodno do Sheridan Rd., po Sheridan Rd. do 14 ceste, po 14 do Lincoln St. nazaj v Mr. Svetetovo dvorano. Kakor hitro se povrnejo naša društva v dvorano, otvoril se bo slavnostni banket. Vstopnice za banket bode po dva dolarja za osebo. Na banket ste vsi najljudne povabljeni, zlasti še, ker se bo tu čula marsikatera zanimiva beseda iz preteklosti naše župnije. Po banketu, ki bo trajal nekako do četrte ure, se bo razvila prosta zabava, ki bo trajala do polnoči.

Na ta slovesen dan naše župnije vabimo najiskreneje vse naše prijatelje in znance ne samo iz Waukegan in North Chicago, ampak tudi one iz vseh naših sosednjih naselbin. Prosimo Vas vse, pridite in porazveselite se z nami. Naša waukeganska naselbina čaka na Vas z odprtimi rokami, da Vas pogosti z znano slovensko gostoljubnostjo. Da bo vsakdo zadovoljen z obiskom v Waukeganu, zato hoče vse stransko preskrbeti.

Cerkveni odbor

Cerkve Materje Božje,
Waukegan, Ill.

Denver, Colo.

Cenjeno uredništvo:

Prosim, da mi odmerite malo prostora, v našem "Glasilu", da zopet poročam neka iz naše denverske naselbine.

Dozdaj smo imeli bolj nesto novitno vreme, a zadnje dni se je pojavilo takozvano indijansko poletje, toplo kot spomladi.

Delavske razmere so bolj slabe, posebno na zimo je tu kaj dosti naroda brez dela kga zaman išče. Zaradi tega ne svetujem nikomur hoditi semkaj za zaslužkom in kruhom. Na društvenem polju pa dobro napredujemo z raznimi podpornimi društvami različnih Jednot.

Tukajšnji Slovenci in Hrvati imamo tudi svojo lastno faro, ki dobro napreduje pod skrbnim vodstvom našega župnika Rev. Judniča; v faru vladala sloga in zadovoljnost.

Dalje naznanjam vsem Slovencem in Hrvatom v Denverju ter okolici po farmah, da bomo imeli cerkveni "fair" ali bazar v Domu slovenskih društev na 4464 Washgt. St. Trajal bo pet dni in sicer 25. 27. 29. novembra ter 1. in 2 decembra t. l. Zatorej uljudno prosim vse Slovence in Hrvate, da se vdeležijo istega in s tem čim največ pripomorejo k finančnemu uspehu te prireditve, ki je namenjena za odplačilo cerkvenega dolga.

Torej dragi mi rojaki, pridi te vsi; ne bo vam žal ker bomo imeli na letošnjem bazarju večnovih stvari; če človek nekaj potroši, bo zmeraj nekaj dobil za svoj denar; na razpolago bo mnogo krasnih dobitkov. Tisketi so po 50c za pet večerov; prodajejo se tudi za vsako noč po 10c.

Z rodoljubnim pozdravom,
George Pavlakovič,
tajnik cerkve Kralj. Sv.
Rož. Venca.

J. M. Trunk: "V delavnico sem Tvojo zrl..."

(Nadaljevanje.)

8. Neptun.

Omenil sem, da se zapazijo pri gibanju premičenje neka "motenja", ki se ne strinjajo popolnoma z Newtonovim zakonom o težnosti ali gravitaciji. Pri gibanju, bi rekel, ni vse tako, "kakor bi imelo biti", nekaj "ongavi", kakor pravimo. Tudi ta "motenja" so pa dokaz sijajnega reda, ki vladata povsod v vsem osolnjenju.

Zapazil so pri Uranu, da ga nekaj "ongavi", moti na njegovi poti Dolgo niso mogli dognati, odkod to pride, kječi nemirnež, ki ne vusti Urana, da bi mirno šel svojo pot. Slavni Arago je l. 1848 začel zpodobujati mladega francoskega Leverriera, naj skuša omenega nemirnež izslediti. Miali učenjak se res tega dela loči ter natanko preračuni, kje se "sitnež" giblje, kako velik la je, kako leži njegova os. Ker so imeli v oni dobi v Belinu najboljše daljnogledne zvezdne karte, naprosi Leverrier zvezdogleda Galleta v Berolini, naj poišče "preračuneno" premičenico, sitnega "nemirnež", na onem mestu, kjer bi se imel tedaj nahajati. Ima ustreže prošnji še isti večer. Ostrmi. Znanstvo slavi zmagu. Leverrier je pravilno računal. Samole eno stopinjo več od preračunjenega mesta zagleda Gallo zvezdico osmego reda. To je bil "nemirnež", premičenica Neptun. Kakor disk se je raznesla novica med učenjaki svet. Duh človeški se je izkazal bistrega. "Zvezdom nevidnih teles" je zmagovalo.

Znamenito je pri tem, da je neodvisno od Leverriera "preračunil" še nepoznanega Neptuna tudi angleški matematik Adams, a delo se mu je zakasnilo, in tako pripada slava Leverrieru, dasi jo zaslubiš tudi Adams.

Kakšen je ta preračunjeni "nemirnež" — Neptun? Ko so ga odkrili, so razširili kraljestvo našega solneca dve sto milijonov milj daleč tja v "semir", kajti Neptum je srednje od solneca oddaljen 602 milijon milj ali 4.487 milijonov kilometrov, tir je prav tak, kakor ga je preračunil Leverrier. Proti zemljskemu je nagnjen enostopinjo in 47 minut, torej z našim skoroda v isti ravni. Na poti okoli solnca se je precej mudi in jo dobro ubija, a naša zemlja ga prekaša z pet in pol krat; proti naši je počasen. Pa ima dolgo pot pred seboj, ko hodi okoli solnca. Sicer potrebuje tudi samo okroglo leto, a to je pač njegovo leto, naših let pa šteče do Neptunovo leto celih — 165 let! Za nas bi bilo na Neptunu slabo, ker če bi se rojili n. pr. zgoraj v poletju, in ločakali lepo starost 60 do 70 let, bi nikoli ne slišali "kukavice peti", ker samo poletje našega rojstva in sledeča jen in zima bi trajale približno 20 let. Na Neptunu bi moral biti človek zelo previden, da bi ujel kak lepsi čas na presen, ker tam pojede kar 40 et: "majol, majol, majolča".

Pa Neptunova pot ni samo dolga, in bi Ribenčan rekel, da e po njeni okoli solnca "vleže"; tudi strašno daleč od nas se vije skozi vsemir. Morda je dobro tako, drugače bi še narsikdo začel špekulirati, kaj bi jo mogel pobrisati na Neptunu, da bi tam n. pr. obhajal pust, ker ta mora trajati nekaj desetletij. Saj bi res ne bilo napačno, ko bi mati tako dolgo "flancete" pekli! Pa so take misli samo za koš in po-

dolgem pustu in desetletnih "krofih" moremo kvečjem slije cediti. Kam bi pač prišel, če bi se kdo napotil na Neptuna in bi jo tudi mahal, da bi mu od teča ilo od jutra do večera, od zime do jeseni.... s kozji 20, 30, 40 let, do visoke starosti, morda do 90 let? Kam bi prišel človek, ko bode vendar grom prvega topa, ki so ga Avstrije tako zmagepolno sprožili l. 1914. proti Srbiji na Neptunu slišali še le v 440 letih, torej še le, ko bodo pisali leto 2354!

Ampak kak "lukamatija" bi pa morda le prisopihal pravočasno na Neptuna, ali kak zračni avtomobil, ali pa aeroplán? Toda "lukamatija," ki bi na dan prevozil 1400 kilometrov, bi dospel do Neptuna v 8,300 letih, ali od danes naprej 10,223 po Kr. r.

Neptun je prav podoben Uranu. Pomerju meri 8,300 milij, ali 62,400 kilometrov; torej je 80 krat večji kot zemlja. V gostosti mase ga pa zopet zemlja prekaša, ker snov, iz katere sestoji, je približno le iste gostosti ko voda.

Ima tudi spremjevalca, da mu v taki samoti ni dolgčas. Njegova luna je pa tudi malo muhača, kakor so Uranove "nemirnež", na onem mestu, kjer bi se imel tedaj nahajati. Ima tako rada "kika", — ja je tudi Neptunova luna ubrala po "mulovsko" in jo maha s trdo bučo "nazaj". Vrti se okrog "oceanca" od vzhoda proti zapadu, ne kakor bi zahteval "solnčni red."

Razsvetljava mora biti pa na Neptunu strašno klaverina. Solnce si je tam namreč 900 krat slabše kot pri nas. Treba bibilo torej na Neptunovem nebu 900 takih solnce, da bi "solnčne" tako sijalo in svetilo kakor sije in sveti nam.

Če mi kake izdatne "lanterne", bo slaba, in Amerikanec, ki pri nasi solnčni "lampi" nosijo kakor ribniška rešta velike "špegle", naj nikakor ne mislijo na Neptuna, ker tam bi bilo treba drugačnih naočnikov.

V daljnogledu se kaže ta planet zelenkaste barve, kakoršna je mnogokrat barva morja. Menda ni sama voda tam! Amerikanec pozor! Zar mu je zelo močan, kar svečajni, da mora biti njegovo površje še vroče. Potem takem bi bilo z Neptunovimi "flancetami", tudi v tem oziru križ, ker bi se mašča lahko vnela in gospodinjo opeklja!

Spektralni šar, katerega je najprej preiskal slavni jezuit Secchi v Rimu, kaže, da objekt Neptuna megleno ozračje. Kakor hujevi "veliki" braje, Uran, Saturn in Jupiter, je tudi Neptun še v prvotnem stanju, razvija se in morda ravno ugasne. Zato smemo sjetiti, da je organično življenje na njegovem površju skoroda nemogoče.

Stara je naša zemlja že in se hitro stara, v tem so vsi učenjaki edini. Postarala se bo tako, da ne bo več za rabo, in pride med staro šaro. To je njena osoda in osoda vseh premičnic, kajti solnce peša.

Z ozirom na to osodo naše zemlje, ki jo bo nedvomno doletela, in na nalogo štirih velikih premičnic, piše učenec o. Braun: "Karl bo zadelo zemljo, bo zadelo prej ali slej tudi vse druge premičnice. Muči bo kljub svoji mladosti zemljo prehitel in se še prej posiral. Nasprotno bota Venera in Merkur, ker sta bližu solnca, zemljo preživel. Jupiter in Saturn imata mnogo notranje gorkote, ki jima dolgo ne bo pošla, ter nadomeščala oslabile solnčne žarke. Zato se bota držala. Morebiti bo potem tudi na njih dobrí Stvar-

nik zbudil organična bitja in razumne stvari. In ker nju varuje mogočno ozračje, da ji ma toplota ne bo prenaglo izzarela, bo moglo življenje na njih kljub zmajnju solnčnu luči uspevati še milijone let. A potem jih neizogibne za deute ravno ista osoda, katera čaka zemljo."

Zdaj so najbolj sposobne za organično življenje štiri notranje premičnice, dočim za štiri zunanjne nra življenja še ni bila. Vendar pa moramo priznati, da je o gotovih rečeh naša znanje skoraj goli nič, da si smo v marsičem resnično napredovali.

9. MALE PREMIČNICE, PLANETOIDI ali ASTEROIDI.

Ali je res Neptun na skrajni meji solnčnega kraljestva, ne vemo. Onkraj te meje vsaj do danes niso našli nobene premičnice več.

Obrnimo se pri tej dozdaj znani meji in idimo bolj blizu solnca. Še naletimo na premičnice, in sicer jih je kar cel trop. Med Martom in Jupitrom se nahaja celo truma nehnih teles, ki navidezno zavzamejo prostor, kjer bi pričakovani sano večjo premičnico.

Dali so tem prav zanimivim svetovom skupno ime, namesto male premičnice, planetoidi ali asteroidi. Dozdaj so jih našli in opazovali že nad 440. Prav neznaniti so, majheni svetci, prave zvezdičke, podobni bolj zvezdnim nahrinkom, kakor pravim premičnicam, torej resnično male premičnice. Zanimivo je, kako so te svetci našli.

Ze slavnih poljskih astronomov Jan Kepler je zasledil, da vlaža neki red, neki zakon v tem, kako so premičnice druga od druge oddaljene. Ta red pa je bil nekako razdrst, ker se nahaja Jupiter predaleč proč od Marta. Zazdelo se mu je, in je to tudi poudarjal, da se mora na tem prostoru nahajati še kakša premičnica. Ko je Viljem Herschel odkril Urana, so oči vseh zvezdogledov obrnila na ta "prazni" prostor. Več učenjakov se je združilo z namenom, da skupno preiščejo "prazni" prostor.

Ravno na Novo leto preteklega stoletja 1. prosinec 1801 je zvezdogled Piazzi prav slučajno naletel s svojim daljnogledom na prvega teh malih svetov. Ceres, tako so to zvezdo imenovali, je bila odkrita. S tem je bil kamen odvajen. Razni zvezdogledi so se trudili, in njih trud ni bil zastonj. Do l. 1898 so odkrili v prej "praznem" prostoru nad 40 teh zanimivih, mičnih svetov.

Prostori, v katerem krožijo ti svetovi okoli solnca, je širok le 450 milijonov kilometrov. Svetci nikakor niso enakomerno razvrščeni, temveč kakor bi bil pač kak slučaj nanesel. Dočim so širne daljave brez vase ter lučic, se kopijo na drugih prostorih v cele trume, da tvorijo prave trake. Kako so ti svetovi nastali, o tem zvezdogledi niso enih misli.

Olbers meni, da so ti svetovi le trobe neke razbite, večje premičnice.

Poglejte na to sliko, pa sami presodite ceno VSEH TEH 26 DRAGOCENIH PREDMETOV (Prava cena \$36.00) Samo \$9.95.

Kranjske klobase

Slavnemu občinstvu toplo priporočam svojo dobro založeno mesnico in grocerijo. Izplačalo se vam bo, če pride v našo prodajalno in se v tem sami prepričate. V zalogi imamo najboljše sveže in prekajeno in domače kranjske klobase, sveže in prekajene in okusne k vavice. Poskusite jih samo enkrat, pa jih boste vedno pri nas kupovali.

Nazajam, da smo dobili celo kar (vagon) najfinje pšenične moke.

GORSICH'S HIGH TEST FLOUR je ime te moke, ki se melje iz najboljše montanske in kanadske pšenice. Dobli smo tudi iz New Yorka novo belo ajiovo moko.

Cena pšenice moke:

98 funtov vreča \$3.70 24½ funtov vreča \$0.98

49 funtov vreča \$1.95 5 funtov vreča 0.27

Ajdova moka:

100 funtov \$6.75 50 funtov \$3.50

MARTIN GORSICH

slovenska grocerijska-trgovina in mesnica

1134 N. Hickory Street

Joliet, Ill.

Telefon 3301.

Pred ognjem in tatovi

so naše važnostne škrinice vedno varne. V njih lahko hranište one svoje vrednoste papirje, zavarovalne police, zemljiške prepise, bonde in sploh vse gar je vredno hraniti. Iste so vam vedno dostopne med uradnimi urami od 9. dop. do 3. pop. proti mali najemnini za \$3 na leta. Ključi hranište vi, tako da brez vašega ključa škrinico nikdo ne more odpreti.

Toči so vam na razpolago brezplačno private oblike kjer lahko brez motenja in vmešavanje od strani drugih pregledate svoje papirje ali pa orstrižete obrestne knponje na svojih bondih.

Naši dradniki so vam z veseljem na razpolago pri posvetovanju ar nakupu vrednostnih papirjev, kajih obrestna mera je višja od naših hranilnih uložk in kajih varenje vam ne bo nikdar delala skrb. V vseh denarnih zadevah obrnite se z zaupanjem do nas.

Nač kapital in rezervni sklad znaša več kot \$740,000.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO AND CLINTON STS.

:: JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, predv.

Chas. G. Pearce, kasir.

"GLASILLO K. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsako sredo.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravnštvo:

JOLIET, ILL.

Telefon 1048.

Naročnina:

\$1.20

Za člane, na leto

\$2.00

Za nečlane

\$3.00

Za inozemstvo

\$3.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA.
Maintained by and in the Interest of the Order.
Issued every Wednesday.

OFFICE: 1004 N. Chicago St.

JOLIET, ILL.

Phone: 1048

ZAHVALNI DAN.

Zadnji četrtek novembra vsakega leta praznujemo po vseh Združenih državah narodni praznik Zahvalni dan — Thanksgiving Day. Pomen dneva je, da se kot podineci in kot narod zahvalimo Vsemogočnemu za vse prejete dobrete in mislosti.

Zgodovina tega dneva sega nazaj v dobo prvega razvoja ameriških kolonij. Prvi so "Pilgrime" proslavili Zahvalni dan, namreč leta 1621. Kakor znano, so se ti kolonisti presečili v Ameriko, ker so bili zatirani doma radi svoje vere. Na ladji "Mayflower" podali so se v daljno, novo in še divjo deželo, da si ustanovijo nov dom. Dne 21. decembra 1620 izkratili so se ob skalnatih obali tam, kjer je kasneje nastalo mesto Plymouth v državi Massachusetts. Stoindva jih je bilo, ko se je ladja zasidrala ob Cape Cod po vožnji, ki je trajala desetkrat toliko dolgo kot dandanes. Dočim so ženske in otroci ostali v ladji, so se moški podali na kopno, da zgradijo skupno hišo. Skoraj polovica Pilgrimev je poginila tekom prve hude zime. Ko je prišla spomlad, začeli so ostali trebiti zemljo; spoprijateljili so se z Indijanci, ki so jih naučili saditi korenino, ki je samo 5 dni oddaljena od naroda, ki dela kupčijo s Kalifornijo. Če bi jaz tjakaj prispeval vsaj dva dni prej, pa bi bil lahko že njimi govoril, ki so tja prišli in so prinesli s sabo štiri sekire meni v dar.

Popolen opis tega ozemlja boste našli v mojem dnevniku. Če bi se mi pri mojem začetku raziskovanju, ozir. vožnji ne bila pripeta neljuba nesreča, že zadnje četrt ure, bi bil lahko despel do onega prostora, edkoder sem se podal. Prevozil sem s čolnom 42 vodnih padcev; baš ko sem nameraval izstopiti na suho, polu veselja nad uspešnim raziskovanjem, po težavnem potovanju. — sem se mi je prevrnil. Izgubil sem dva zavitka in svoj kovček. Nesreča se mi je pripetila la bližu prvih francoskih hiš, katere sem zapustil dve leti nazaj.

Rešil si nisem drugega, kot lastno življénj; ohranil sem si pa še dobro voljo ki je Vam vedno na razpolago.

Ostajam Vaš najpokornejši in vdani sluga ter poštanik Joliet.

PES, KI ZASLUZI \$26,000 — NA LETO.

Pri sestavi slik za kino gledišča ne nastopajo samo slovenski igralci, ampak tudi raznovrstne živali. Med temi je večkrat videti tudi pes, človeku najbolj zvesto žival.

V Hollywoodu, Kalifornija, kjer je središče atelirjev za filmske (kinov) slike imajo 5 let starega psa "Rintintina" po imenu, ki po spremnosti v raznih igrah prekaša vse druge. Srečen lastnik tega psa je bivši ameriški avijatik Lee Duncan, kateremu ni treba nič delati, ker mu ta pes vsak teden \$500. — zasluzi.

Označeni pes je bil rojen 1. 1918 za časa vojne blizu nemške bojne črte na Francoskem. Ujet je bil še kot mladič ter je nemške policijske pasme. Vojaki 135. ameriškega letalnega svadrona so mladega "Rintintina" zredili s kondenziranim mlekom ter ga proglasili za uradnega "maskoto" označenega svadrona. Načeli so ga skakati, opravljati policijske posle in donašati zdravila ranjencem med najhujšim streljanjem; večkrat so ga vzeli s sabo v kak acroplan. Končno, ko je ta pes dorastel, je bil že tako izvežban, da je preskočil 12 čevljev visok zid.

Po končani vojni ga je njen lastnik Lee Duncan vzel s sabo v Ameriko ter se že njim nastanil v Hollywoodu, da ga še bolj izvežba za kino slike kar je kmalu dosegel. Danes se razne filmove korporacije kar trgajo za četveronočnegi mojstra "Rintintina", lastnik se pa temu smeje. Za tekočo leto je naredil z neko družbo pogodbou, ki mu plača \$500. —

Na poljih je mnogo jerebiev v gozdovih dosti papig v rekah pa številno rib, ki so nam glede okusa in velikosti se ne pozname.

V teh krajinah se nahaja tudi mnogo železne rute in bakrene; dalje sem naletel na škrle vino, salpeter, premog in mar-

mor, ki je mnogo lepši od francoskega.

Tukaj živijo samo divjaki (Indijanci) izmed katerih ima vsak svoj posebne vrste ozek čoln do 50 čevljev dolg; ti ljudje so najbolj naseljeni na obrežju gori označene reke. Indijanci ne streljajo dosti jelenov, ker so jim bivali ljubi. Videl sem cele črede teh velikih živali po 30—40 skupaj; tudi divjih puranov je tukaj mnogo; pa se Indijanci zanje dosti ne zmenijo. Najljubša jed tem divjakom je posebne vrste koruza, katero trikrat na leto pridelujejo; v poletnem času si hladijo žejo z vodnimi melonami; snega in ledu ni v teh pokrajinih.

Po eni izmed teh velikih rek (Missouri), ki se izliva v reko Buade (Mississippi) je mogoče dospeti v "rubinovo!" morje.

Videl sem neko naselbino, ki je samo 5 dni oddaljena od naroda, ki dela kupčijo s Kalifornijo. Če bi jaz tjakaj prispeval vsaj dva dni prej, pa bi bil lahko že njimi govoril, ki so tja prišli in so prinesli s sabo štiri sekire meni v dar.

Popolen opis tega ozemlja boste našli v mojem dnevniku. Če bi se mi pri mojem začetku raziskovanju, ozir. vožnji ne bila pripeta neljuba nesreča, že zadnje četrt ure, bi bil lahko despel do onega prostora, edkoder sem se podal. Prevozil sem s čolnom 42 vodnih padcev; baš ko sem nameraval izstopiti na suho, polu veselja nad uspešnim raziskovanjem, po težavnem potovanju. — sem se mi je prevrnil. Izgubil sem dva zavitka in svoj kovček. Nesreča se mi je pripetila la bližu prvih francoskih hiš, katere sem zapustil dve leti nazaj.

Rešil si nisem drugega, kot lastno življénj; ohranil sem si pa še dobro voljo ki je Vam vedno na razpolago.

Ostajam Vaš najpokornejši in vdani sluga ter poštanik Joliet.

PES, KI ZASLUZI \$26,000 — NA LETO.

Pri sestavi slik za kino gledišča ne nastopajo samo slovenski igralci, ampak tudi raznovrstne živali. Med temi je večkrat videti tudi pes, človeku najbolj zvesto žival.

V Hollywoodu, Kalifornija, kjer je središče atelirjev za filmske (kinov) slike imajo 5 let starega psa "Rintintina" po imenu, ki po spremnosti v raznih igrah prekaša vse druge. Srečen lastnik tega psa je bivši ameriški avijatik Lee Duncan, kateremu ni treba nič delati, ker mu ta pes vsak teden \$500. — zasluzi.

Označeni pes je bil rojen 1. 1918 za časa vojne blizu nemške bojne črte na Francoskem. Ujet je bil še kot mladič ter je nemške policijske pasme. Vojaki 135. ameriškega letalnega svadrona so mladega "Rintintina" zredili s kondenziranim mlekom ter ga proglasili za uradnega "maskoto" označenega svadrona. Načeli so ga skakati, opravljati policijske posle in donašati zdravila ranjencem med najhujšim streljanjem; večkrat so ga vzeli s sabo v kak acroplan. Končno, ko je ta pes dorastel, je bil že tako izvežban, da je preskočil 12 čevljev visok zid.

Po končani vojni ga je njen lastnik Lee Duncan vzel s sabo v Ameriko ter se že njim nastanil v Hollywoodu, da ga še bolj izvežba za kino slike kar je kmalu dosegel. Danes se razne filmove korporacije kar trgajo za četveronočnegi mojstra "Rintintina", lastnik se pa temu smeje. Za tekočo leto je naredil z neko družbo pogodbou, ki mu plača \$500. —

Na poljih je mnogo jerebiev v gozdovih dosti papig v rekah pa številno rib, ki so nam glede okusa in velikosti se ne pozname.

V teh krajinah se nahaja tudi mnogo železne rute in bakrene; dalje sem naletel na škrle vino, salpeter, premog in mar-

vsak teden, ali \$26,000. — na leto da ta pes nastopa v raznih slikah.

Naravno, da se "Rintintina" godi povsem dobro, na kar paži njegov lastnik. Dočil mu je posebno sobo, posebnega strežnika ki ga kopije in hrani; temu psu ni treba glodati suhih kosti, ker ima dosti "steaka", mleka in jaje na razpolago; celo v posebnem avtomobilu ga okrog vozijo. Na banki ima pes tudi svoj poseben čekovni račun v korist srečnega gospodarja. Lastniku so za tega psa ponujali že \$5000. — pa ga ne prodajo za nobeden denar. Op. uredništvo: "Rintintina" poseka celo slovečega akroabatskega psa "Porkusa," last rojaka James Debevea v Clevelandu, Ohio!

Raznoterosti.

GIOLITTJEVI MEMOARI O RAPPALSKI POGODBI.

Bivši italijanski ministrski predsednik Giolitti je izdal svoje memoare, v katerih opisuje tudi diplomatsko zgodovino rappalske pogodbe. Giolitti priznava, da je pogajanja z Jugoslavijo zavlačeval, dokler je dr. Trumbič gledal, kako bi se završila, še preden bi odstopil Wilson, ki je bil ves čas zagovornik Jugoslavije. Anglija se je bala, da ne bi Jugoslavija po albanskem primeru udarila na Italijo, ker je Jugoslavija takrat zbrala 36 divizij. Giolitti pa pravi, da je vedel, da je Trumbič hotel s tem samo pritisniti na Anglijo, da bi pospešila pogajanja. Giolitti je zato gledal, da se sestane z Lloyd Georgejem, da ga preparira za italijansko stališče. To se je zgodilo 1920 v Lucernu. Vendar je bil Giolitti tako previden, da ni govoril o podrobnostih, marveč izrazil zgolj soglasje s stališčem angleškega državnika, da se mora Evropa končno pacifirati. Lloyd George se je ob tej priliki tudi izrazil proti vsaki intervenci v Rusiji in naglašal, da se svet ne bo pomiril, dokler ne pride do normalnih odnosa napram tej deželi. Gleda Jugoslavije je L. G. objabil, da bo vplival nanjo, da z Italijo sklene čimprej pogodbo, kar je tudi izpolnil. Istega leta se je Giolitti sestal s francoskim ministrskim predsednikom Millerandom v Aix-le-Bains. Temu je Giolitti povedal, da Italija ne more sprejeti niti Wilsonove niti Nittijeve linije in da mora dobiti mejo, jdoč po Snežniku, čemer sta se sporazumiela že maršal Foch in gen. Badoglio. Millerand je objabil, da bo italijansko stališče podprt, kar je tudi storil. Nato je jugoslovanska vlada sporenila talijanski, da bi sprito angleškega posredovanja rata zopet začela pogajanja. Giolitti, grof Sforza in Bonomi so nato formulirali pred italijanskim ministrstvom svoje zahteve, ki so kasneje v St. Margheriti obvezljive. Značilno je za nas, kaj je italijanska vladila sklenila, da ukrene, ako bi Jugoslavija na to ne pristala. Sklenilo se je, da se navedene pokrajine anektirajo ter da se Dačmacija in otoki obdrže pod italijansko vojno okupacijo, dokler se ne začne nova pogajanja. Jugoslovanska delegacija (Trumbič, Vesnič in Stojanovič) je prišla v St. Margherito, ne da bi se bilo vrnilo preje kakšno sondiranje stališča obeh vlad. Pogoveri so teklj tako gladko, da so bili že tragični in potem podpisani. — Če Giolittjeve trditve odgovarjajo resnici, bi sledilo, da se konkretno za italijansko stališče ni zavzemala Anglija, ampak Francija.

francoskim ministrskim predsednikom Millerandom v Aix-le-Bains. Temu je Giolitti povedal, da Italija ne more sprejeti niti Wilsonove niti Nittijeve linije in da mora dobiti mejo, jdoč po Snežniku, čemer sta se sporazumiela že maršal Foch in gen. Badoglio. Millerand je objabil, da bo italijansko stališče podprt, kar je tudi storil. Nato je jugoslovanska vlada sporenila talijanski, da bi sprito angleškega posredovanja rata zopet začela pogajanja. Giolitti, grof Sforza in Bonomi so nato formulirali pred italijanskim ministrstvom svoje zahteve, ki so kasneje v St. Margheriti obvezljive. Značilno je za nas, kaj je italijanska vladila sklenila, da ukrene, ako bi Jugoslavija na to ne pristala. Sklenilo se je, da se navedene pokrajine anektirajo ter da se Dačmacija in otoki obdrže pod italijansko vojno okupacijo, dokler se ne začne nova pogajanja. Jugoslovanska delegacija (Trumbič, Vesnič in Stojanovič) je prišla v St. Margherito, ne da bi se bilo vrnilo preje kakšno sondiranje stališča obeh vlad. Pogoveri so teklj tako gladko, da so bili že tragični in potem podpisani. — Če Giolittjeve trditve odgovarjajo resnici, bi sledilo, da se konkretno za italijansko stališče ni zavzemala Anglija, ampak Francija.

To je res nekaj čudovitega. Kdor ima to uro, ne potrebuje kladraja; treba je samo manj počakati pa bo videl ne samo uro, minute in sekunde, ampak tudi v tednu in dan meseca, inec meseca in stališču lune. S tako uro lahko izcenadite vsakega, kajti kdorki jo vidi, jo hoče tudi imeti. Ta uro je vdelana v krasno močno škatljivo (pokrov) velikost št. 16, gre načanci in je garanirana za 20 let. Vredna je najmanj \$18.00; toda za kratko dobo prodajamo to uro samo za \$12.75; poleg tega dano tudi zraven lepo počasno verzijo, en zemljiščni inočnički uro, \$1.50 in se ne posluži dario. Ne pošiljajte denarja v načrte; izrežite samo doljni kupon, \$12.75 pa lahko platičko ko boste prejeli blago. To ura olakša neneži 30 dni; ako slučajno ne bi bila zblagovana, pošljite nam ga nazaj, da vam denar povrnemo; poškodnina vas torej ne šteje. Ne odlašajte dokler se cena te ure ne dvigne; naročite jo še danes. Pisit na:

UNION MAIL ORDER CO.

1029 Eight Ave., Milwaukee, Wis. Dept. 850.

KUPON.

Union Mail Order Co. 1029 Eight Ave., Milwaukee, Wis. Dept. 850.

Izvolite mi takoj dopolniti eno koedarsko uro; poleg teje mi pošljite tudi zastopnik počasno uro, zemljiščni inočnički uro, \$1.50 in posluži dario. Plačilo bom \$12.75 ko sprejemem blago; če pa z uro ne bom zadovoljen Vam bom vse skupaj v 30 dneh nazaj poslat, nakar mi boste moj denar povrnili.

Koliko ne želim _____

Ime _____

Naslov _____

hoteli vseh 247 milijard v bankovceh po tisoč mark prepeljati iz enega kraja v drug kraj, bi bilo potrebno 37 železniških vagonov, vsak po deset ton. Če bi pa vzel načelo tisoč mark bankovce po petdeset mark, bi rabili 741 vagonov.

Kitajski zid bodo zrušili.

Gradivo, iz katerega je bil sezidan sloviti kitajski zid, ima biti zdaj porabljen v stavbe namene, tako da bo tudi svetovna, historična posebnost zginila z zemljskega površja. Kitajski zid je bil sezidan 200 let pred Kristusom in meri po dolgosti 3000 km, po širokosti pa 15 do 25 korakov, višok je pa tudi toliko, ponekod pa še višji.

Inženir — duhovnik.

Na dunajski univerzi je bil promoviran za doktorja bogoslovja Francišek Mudra, doma iz Rokican. Dovršil je realno, študiral na dunajski tekniki ter dosegel diplomo strojnega inženirja. Služboval je v Pilznu pri državnih železnicah. Iz želje postati duhovnik je napravil gimnazialno dopolnilno maturo, stopil v dunajsko semenišče in bil posvečen v duhovnika. Služboval je na več krajev dunajske škofije. Ostal je veren sin češkega naroda.

Število organiziranih komunitov v Rusiji.

Moskva. — Na podlagi zadnjega štetja so dognali, da znaš

K. S. K.**Jednota**

Ustanovljena v Jolietu, III., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST. JOLIET, ILL. Telefon 1048.

SOLVENTNOST K. S. K. J. ZNASE 100.36%.

Od ustanovitve do 1. oktobra 1. 1923 znaša skupna izplanana podpora \$2,243,451.00

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: Joseph Sitar, 607 N. Hickory St. Joliet, III. I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo. II. podpredsednik: John Mravintz, 1022 East Ohio St., N. S. Pittsburgh, Pa. Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Zapisnikar: John Lekan, 406 Marble St., Joliet, Ill. Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill. Duhovni vodja: Rev. Francis J. Ažbe, 620-10th St., Waukegan, Ill. Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, 303 American State Bank Bldg., 609 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Frank Opeka, st. 26 Tenth St., North Chicago, Ill. Martin Shukle, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn. John Zulich, 6426 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

Anton Nemanich, st. 1000 N. Chicago St., Joliet, Ill. POROTNI ODBOR:

Martin Težak, 1201 Hickory St., Joliet, Ill. Frank Tremush, 42-48th St., Pittsburgh, Pa. John Wukshinich, 5031 W. 23. Place Cicero, Ill.

PRAVNI ODBOR:

Joseph Rüss, 6519 Bonita Ave., Cleveland, Ohio. R. F. Kompare, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill. John Dečman, Box 529, Forest City, Pa.

UREDNIK "GLASILA K. S. K. JEDNOTE": Ivan Zupan, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Telefon 1048. JEDNOTIN ODVTNIK:

Ralph Kompare, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve, takajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopisnice društva veste, razna naznanila, oglase in naročnino pa na "GLASILLO" K. S. JEDNOTE, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Uradno naznanilo.

PRIJAVA DRUSTEV V BOLNIŠKO CENTRALIZACIJO.

Brzjavno se poroča iz Clevelandia, Ohio, da se je članstvo društva sv. Vida 25, K. S. K. Jednote, pri seji z dne 18. t. m. izreklo za pristop v centralni bolniški oddelek. Vest je zelo razveseljiva za vsa društva spadajoča v centralizacijo, kajti članstvo dr. sv. Vida se je pokazalo, da za centralizacijo se ne zanimajo le mala društva, temveč tudi velika.

Enako se tudi poroča, da se je članstvo naslednjih društev izreklo za pristop v centralni bolniški oddelek:

Dr. sv. Cirila in Metoda 4, Toover, Minn.

Dr. sv. Družine 5, La Salle Ill.

Dr. sv. Družine 136, Willard, Wis.

Društva, ki nameravajo pristopiti v centralizacijo, imajo sedaj najlepšo priliko to storiti ker je pristopanja prosta in tudi zdravniške preiskave se od članstva ne zahteva. Zato je priporočati, da vsa društva, ki se zanimajo za centralizacijo uporabijo priliko, ki jim je dana.

Z bratskim pozdravom

Josip Zalar, glavni tajnik.

Joliet, Ill. 19. nov. 1923.

AGITIRAJMO ZA MLADINSKI ODDELEK!

V "Glasilu" minulega tedna je urednik sobrat Ivan Zupan poročal o lepem številu mladih članov in članic, ki so prisotili v Jednoti tekom oktobra meseca t. l.

Izmed 95 članov in članic, ki so prisotili v Jednoti minuli mesec, jih je bilo 50 starih po 16 let. To je častno in je vedno, da si tako število novih mladih moči dobro zapomnimo. Mogiče bo kateri izmed članov ali članic vprašal, kje se toliko mladih moči dobi? Odkod to nadvelepo in častno število mladega naraščaja? Da pa ne bo to vprašanje ostalo neodgovorjeno, zato si usojam naznanila članstvu, da bo vsak ter zunaj odškodoval.

Poročano je bilo, da je v pretečenem mesecu (oktobru) prisotilo 95 novih članov in članic. Da je to resnično se lahko vsakteri prepriča iz "Glasila" minulega tedna (št. 46), ker so bila imena vseh novih prisotnih priobčena. Izmed 95 novo prisotnih jih je bilo 50 v starosti 16 let. Od teh 50 novopriskotnih jih je prestopilo iz Mladinskega oddelka 45. Odkod torej novi mladi naraščaj? Odgovor na to je: Iz Mladinskega oddelka. Mladinski oddelek pri naši Jednoti je torej ono polje, iz katerega dobivamo danes največ mladih članov in članic. Ravno Mladinski oddelek je ona rezerva naše mladine od katere je največ odvisen napredek in bodoči dolgotrajni obstanek naše Jednote. Veliko vprašanje je, bi li naša mladina prisotila k Jednoti, ako bi ne bila vpisana v Mladinskem oddelku? Mnogi bi mogoče prisotili, toda skoraj gotovo pa je, da ne v tako velikem številu, kakor prisotno oziroma prestopajo, ki so člani(ice) Mladinskega oddelka. Vprašanje sedaj nastane, je li Mladinski oddelek koristen za našo Jednoto ali ne? Ako precítamo predstoječe, bomo prišli do zaključka, da je označeni oddelek največje koristi za Jednoto, največje važnosti za staro članstvo in za obstoj naše organizacije. In ker nam je dokazano, in ker smo prepričani, da je Mladinski oddelek nepopisljive važnosti in tolike koristi za Jednoto, ni li naša sveta dolžnost agitirati za njega? Odkod naj dobitimo novo mlado članstvo, ako ne iz Mladinskega oddelka? Zato nas vse, od prvega do zadnjega veže dolžnost, da pridobivamo novo članstvo za Mladinski oddelek, ki je največji in najboljši živi vrt, iz katerega bomo pridobivali, nova, mlada in zdrava drevesa s katerimi se bodo nadomestovali vsled starosti ali onemogočnosti izpraznjena mesta. Naj nam torej predstoječe število mladih članov prestopil iz Mladinskega oddelka služi za vzgled, naj nam bo v vspodbubo. Število iz Mladinskega oddelka prestopil pa se bo od meseca do meseca mnogočilo kolikor bolj starejši postajamo. In večje število, ki bo prestopilo iz Mladinskega oddelka, koliko večje dolžnost nas veže pridobivati nove člane za Mladinski oddelek. Večje število, ko imamo v Mladinskem oddelku, koliko večje število jih bo prisotilo od časa do časa v odrasli oddelek. Dokler torej delamo za naraščaj Mladinskega, delamo istočasno za napredek in naraščaj Odraslega oddelka; delamo istočasno za napredek in naraščaj Celokupnega članstva. Zato

vsakega poedinega izmed nas veže dolžnost, da agitiramo za Mladinski oddelek, ter pridobivamo kolikor mogoče novih članov in članic.

Ne zamudimo lepe prilike, ki nam je dana, porabimo vse moči za agitacijo naše dične K. S. K. Jednote, kajti razpisana kampanja za mladinski oddelek še ni zaključena.

Z bratskim pozdravom,

Josip Zalar, gl. tajnik.

VSEH SVETIH NOČ NA KALVARIJI.

Na bojišču, 5. nov. 1914.

Ves dan so že grmeli topovi in posebno v popoldanskih urah je nastajala le še sempatija pavza par minut v že znane bobnecem ognju. Beli oblački šrapnelov so se gostili, vnes pa je vstajal črni dim težkih granat, ki je največkrat zadobival podobo velikanskih gob. Ves vrh je postal vedno bolj megren in vsem je bilo jasno, da namerava sovražnik svoj oddaljeni napad na Kalvarijo, ki mu že pet mescev zapira pot v Gorico. Vedel je vsak mojih petdesetih mož, ko smo v malih rojih hiteli čez Sočo, da bo težka noč, saj nas je artiljerija že na bregovih podzavrljala z veliko besnjo. Mrak je padał na zemljo, ko smo po vzhodnem pobočju srečevali prve ranjence, ki so se vračali z vrha. Le nemo, brez besede, so si znanci podajali roke; vmes nosilnici težko ranjenih. Ta počasi, lopt ob tovariša, drugi zopet hitro s prestreljeno ramo in se z nahrtnikom čez zdravo in puško v roki. Višje na je vodila pot mimo junaka, ki je na poti obstal: razgaljen, z obema rokama krčevito držeč se za rano v ledju, z glavo visoko dvignjeno in smrtnim sragami, na blestem obrazu, otekleni oči napol zaprte, je umiral stoje. Nepremično je stal še vedno, ko smo bliži že daleč gori pod vrhom.

Tu se ustavimo in prične se mo nestrpno čakanje v temi in ležu, ki reže žive. Polagona sem vendar zadremal in antje ter možje so istotako lezali drug ob drugem in vprek. Šrapneli so padali čez hrib, pa vendar za toliko naprej, da se ni nikdo bolj menil zanje, kot navajeno uho za uro. Misli so plavale proti vzhodu in poln molk je motilo le pojenja, joče streljanje artiljerije, rakete pa so dajale šudovite konture vsem predmetom. Naenkrat se začneje klie, ki nam veleva pripravljenost. Čuje se vedno pogostje praskanje pušk, ki pa ima za strebenom izredno visok glas pink, pink, pink.... Protinaš! Nahrtnike proč; ostane brešno, puška z nasajenim bajonetom in patroni in v bremenu koraku na svoj prostor. Laški žaromet pričenja utripati, vendar nas še ni opazil. Treba je obstati kot kip na mestu, kajti vsako premikanje izda vse. Globoko dolni proti Moš razsvetljuje naš reflektor lepo pokrajino. Pogled je krasen na travnike, ki izgledajo kot belo platno, nasejani s temnozelenimi gozdovi; vmes blisne kot strela žarečebela stena posamezne hiše. Oblaki se trgajo in na južni strani se prikaže Orion. Laški žaromet nas je zasledil in prične se omih šest ur strašnega artiljerijskega ognja, ki mi napravijo ves spomin še vedno medel, kot sanje. Za sabo imamo nekdanje naše žičaste pregraje, ki sploh nimajo več žic, le njihovo lego. Zvezni kri zaščiti in se od ure do ure spreminjajo v vse razdevajočem ognju granat. Ves prostor, ki smo ga preplazili in prehiteli na zapadnem pobočju Kalvarije, je brez vsake bilke; ogromne luknje težkih izstrelkov nam nudijo, kritja. Dobro je, da so tako goste in velike, da se ves vzd skriva od

časa do časa v eni. Rjava premesena zemlja, s kamenjem, skalami in blatom namešana,

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Nad vse tužnega in globočnega potrege srca naznanjam vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, da je 18. oktobra t. l. v Gospodu zaspal moj ljubljeni soprog, oziroma oče peterih otrok g.

Martin Pazderc.

Pokojnik je spadal k društvu sv. Frančiška Salceškega št. 29. K. S. K. J., ki mu je privedlo krasen pogreb za kar naj bo izrečena temu društvu najlepša zahvala.

Lepo se zahvaljujem tudi vsem sosedom za darovane venice, posebno rojaku Peter Mettu in soprigi, in John Skofu in soprigi, dalje moji sestri in svaku John Želko. Hvala tudi mojima bratoma, ki sta se vdeležila pogreba in sicer: Nik Zumič in soprigi iz Chicago, Ill. in Anton Zumič iz Pittsburgha, Pa.

Iskrena hvala tudi vsem ostalim, ki so pokojnika prisli kropiti in so me tolažili v teh strašnih urah hude prekušnje vsled izgube ljubljenega mojega soproga in skrbnega očeta svojih otrok.

Pokojnik je bil doma iz vasi Kučera, fara Podzemelj; star je bil 37 let, tukaj v Jolietu zapušča mene, žaljuču v dobo in 5 otrok in eno sestro Mrs. Barbaro Skrinar, ena sestra živi v Pittsburghu, Pa. Mrs. Ana Kozjan, v starosti 50 let, pa tri njegove sestre in oče. Hvala tudi slavnemu K. S. K. Jednoti za tako točno izplačilo posmrtnine. — Tebi, dragi Martin pa kličem: Spavaj v miru moj nepozabni soprog. Že te črna zemlja krije, nas pa bridka solza lije! Da bi se Bog daj — nad zvezdami vide li vse!

Zaljučni ostali:

Barbara Pazderc, soproga Josip, Mary, Edvard, Rozi, in Martin, otroci.

Joliet, Ill., 18. nov. 1923.

POLOM NEMŠKE MARKE.

Če vam kdo pošlje pristno note za 10,000 mark, ki je bila natisnjena pred šestimi leti, je to najbrž storil za šalo. Pred šestimi leti je bilo to vredno \$2,500, ampak danes je vreden en ameriški dolar milijarde nemških mark. To je izvrstna primera kako ekonomski sila potegnje doli nekatere valute.

Če vam pa isto posreduje

Ing. J. Mačkovšek.

ZAHVALA.

Tužnim srečem naznanjam, da nam je 6. novembra po sedem mesecih ludi bolezni, večkrat previdena s sv. zakramenti zaspala v Gospodu ljubljena soproga oziroma mati gošča.

Prisršna zahvala za pomoč

in to potem lepo v krasno rastejo.

Velika steklenica stane \$3.—, srednja steklenica \$2.—, s poštino. Za vse drugo pišite po cenik, ga pošljem zastonj.

Na odlašajte da ne bo kvota

zoper izčrpana.

MATIJA SKENDER

javni notar

za Ameriko in stari kraj

5227 Butler St. Pittsburgh, Pa.

v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v

katerem je nakratko popisana

vsaka rastlina za kaj se rabi.

Pristni starokrajski ribežni za

repo z dvema nožema \$1.10

Motike, domačega kranjskega izdelka \$—.90

Na zalogi imam suho grozje, fi

ge in brinjeve jagode. Pišite za

Navedeno blago pošljam poštini prosto, samo pri grozđju Express vračenjen.

MATH. PEZDIR

Box 772, City Hall, Sta.

New York, N. Y.

IMAM NA ZALOGI PRAVE

LUBASOVE

HARMONIKE

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Dekan Jožef Ozmeč. †. V naziv železnice. V Jugoslaviji četrtek, 25. okt. je umrl ljutomerski dekan Jožef Ozmeč na posledicah kapi in sladkorne bolezni. Blagopokojni gospodan je bil znan kot zelo delaven na gospodarskem, političnem in narodnem polju. Bil je ustanovitelj izobraževalnih društev in zadruž. Bil je tudi sam vzoren in napreden gospodar, ki je veliko koristil s svojim zgledom. Njegovo delo je bilo znano daleč naokrog. Deloval je kot župnik pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, kjer je bil izvoljen za delnevnega poslanca. Kot tak je vzorno zastopal gospodarske in politične pravice slovenskega ljudstva. Od Sv. Lovrenca je prišel za dkene v Ljutomer, kjer je nadaljeval svoje delo na gospodarskem in zadružnem polju. Dokler mu se onemogočila njegova kap in sladkorna bolezen. Blagopokojni je bil tudi vzgleden duhovnik in svojim ovčičam vzor pastir. Odlikovala ga je izredna ljudomilost in gostoljubnost. Rojen je bil v Šredišču 18. februarja 1866, v mašniki je bil posvečen 25. julija 1890. Njegovo vzorno življenje bo našlo posnemovalce in njegovi duhovni sobratje, kakor tudi vsi drugi, ki so ga poznavali, ga bodo ohranili v trajni hvaležnosti. Njegov spomin bo nepozabен.

Smrtna kosa. Umrl je na Studenec ē. g. kaplan M. Škorac. Pokopali so ga dne 28. oktobra. Sobratje naj se ga spominjajo pri sv. daritvi!

Smrtna kosa. Dne 27. oktobra je umrl v Podkorenju g. Maks Rasinger uradnik cemencne tovarne v Mojstari.

Umrl je v Ljubljani gostilničar in mesar Anton Putrich. V Hrastniku je umrl Josip Dolinsk, posestnik, čevlj. mojster in gostilničar. R. I. P.

Tiha obletnica. Iz Prekmurja poročajo: že lansko leto je hotel obhajati narodni poslanec Jožef Klekl 25 letnico svojega mašništva, njegovi starši pa 50 letnico svoje poroke. A ker je bolezen poslančeva in njegove matere lani slovesnost preprečila, se je letos vršila samo tiha. Zahvalno sv. mašo je poslanec zase in svoje starše opravil v svoji rojstni fari na Tišini 15. oktobra. Starša sta ob tej priliki prejela zahvalno sv. obhajilo. Idealnemu in požrtvovalnemu poslanemu, ki je v najtežjih časih vzorno vršil svojo narodno in pastirska dolžnost v Prekmurju, kličemo: Se na mnogo leta!

Smrtna nesreča. 23. okt. smo prejeli poročilo, da je na postaji Zalog povožil vlak g. France Stareta, slikarskega mojstra iz Ljubljane, Florijanska ulica. Kolo mu je odrezało glavo in je bil takoj mrtev. Truplo so začasno pripeljali v mrtvašnico pri Dev. Mar. v Polju. Pokopali ga bodo v Ljubljani.

V Kropi so ustanovili odbor z nalogo, da zbira sredstva in pripravi vse potrebno, da postavi občina in župnija Kropa ob cerkveni steni spomenik padlim vojakom. Spomenik bo najbrže sestavljen iz dveh plošč z imeni, sredi med njima velik križ s korpusom, spodaj klečalnik in svetilka z večno lučjo, ob straneh dvoje dreves, zgoraj strešice. Predsednik odboru je g. Luka Hafner, trgovec, tajnik pa g. zadružni obratovodja Viktor Solar. Za spomenik se trudijo zlasti sorodniki in tovarši padlih ter bivših vojakov.

Nova imena za Južno železnicu. Upravni odbor Južne železnice je sklenil, da vsled razdelitev proge na posamezne nasledstvene države izpremeni

ski družini, tako da so potem cigani v taki kazji natlačeni kakor slaniki v zaboju. Vseh ciganskih družin je kakih 14, ki štejejo nad 100 udov. To število pa je vzklic vestnemu poizvedovanju le približno. Te družine se porazdele tako: ena v Podrebi (obč. Semič), ena na Lokvah (obč. Talcí vrh), štiri v Kanizarieti (obč. Dobliče), ena v Dragovanjiju vasi (obč. Tanča gora), štiri v okolici trga Vinice, po par družin v Podzemljiju in Poljanah.

Brezični telefon. V Belgradu se postavili brezično telefonično postajo, z katere se lahko govoriti z New Yorkom v Ameriki brez zice.

Pospošitev gradbe liške železnice. Ministrstvo prometa je za zgradbo železniške proge Gračac-Knin, ki jo gradi neka zasebna družba, dovolila večji kredit. Podjetnik se je obvezal, da dovrši progo do prihodnjih jeseni. — Na ta način bo Dalmacija zvezana s Hrvatsko in tudi s Slovenijo. Za narodno pravo primorskih rojakov.

Belgrad. 26. okt. — Poslane Jugoslovanskega kluba dr. Hohnjec je vložil na ministrskega predsednika Pašića izraznega ministra dr. Ninčića interpelacijo, v kateri opisuje nezmošno stanje Slovencev in Hrvatov pod Italijo. Opozorja na preganjanje učiteljev, zatvarjanje slovenskih šol, uvajanje talijanskega jezika v ljudske šole ter na največjemu zaredbo glede slovenskega in hrvatskega časopisa. Dr. Hohnjec zahteva od vlad, da napravi najoddločnejše ukrepe, ki bodo zagotovili namizni sorojakom v Italiji njihova nacionalna prava.

ITALIJANSKA VLADA POPRAVLJA.

Uspešna intervencija, dr. Košča v prilog primorskih rojakov.

Belgrad, 27. okt. — Predsednik Jugoslovanskega kluba dr. Anton Korošec je bil ponovno pri zunanjem ministru dr. Ninčiću, da ga zainteresira za nastali težak položaj primorskih Slovencev in Hrvatov. Tudi danes popoldne je v isti zadvi obiskal dr. Ninčića. Minister dr. Ninčić mu je povedal, da ga je danes do poldne obiskal italijanski odpravnik poslov Sumonte ter mu izjavil, da je rimska vlada ukinila znanc naredbo o italijanskem užinem jeziku v ljudskih šolah in da je razveljavila naredbo glede slovenskih učiteljev; glede te stvari ostane status quo. G. Sumonte je obenem izjavil, da je rimska vlada poslala prefektu v Trstu naredbo, s katero se razveljavlja dekret od 22. okt., ki določa, da morajo slovenski in hrvatski časopisi prinašati vse besedilo tudi v italijanskem prevodu. — Tako je naša vladana na zahtevo Jugoslovanskega kluba napravila uspešne korake v kroist našim rojakom pod Italijo.

Slike iz Belokrajine

(Spisal dr. Franjo Ogrin)

(Nadaljevanje.)

O ciganah se je že veliko pisalo, posebno o njih pokolenju in plemenu. O teh točkah najta sestavek ne govori. V njem hočem opisati le življenje, še gre in navade belokrajskih ciganov.

Bivališče.

Predno pa spregovorim o tem, naj povem kod prebivajočih cigan v črnomaljskem političnem okraju v sledenih občinah: Podzemelj, Semič, Talcí vrh, Dobliče, Tanča gora in Vinica. Tu imajo postavljenje koče, ki v njih prebivajo stalno le po zimi, po leti pa samo mimo grede, ker gredo naokrog po zasušku. Ne vem za nobeno cigansko družino, ki bi živila po zimi in po leti stalno v šotoru, marveč vsaka ima ali lastno revno kočo ali pa se stisne po zimi k drugi cigan-

ski družini, tako da so potem cigani v taki kazji natlačeni kakor slaniki v zaboju. Vseh ciganskih družin je kakih 14, ki štejejo nad 100 udov. To število pa je vzklic vestnemu poizvedovanju le približno. Te družine se porazdele tako: ena v Podrebi (obč. Semič), ena na Lokvah (obč. Talcí vrh), štiri v Kanizarieti (obč. Dobliče), ena v Dragovanjiju vasi (obč. Tanča gora), štiri v okolici trga Vinice, po par družin v Podzemljiju in Poljanah.

Jezik.

Kakor vsi cigani, govore tudi belokrajski med seboj takozvani ciganski jezik, v hipu pa, ko spregovorijo z drugimi ljudimi, slovenski jezik v belokrajskem narečju.

V kolikor je njih ciganski jezik podoben pravi ciganščini, o tem bi mogli govoriti jezikoslovec.

Družinsko mie.

V Belokrajini žive Hudoroviči. Tako se pišejo moški in ženske. Med moškimi se dobre prav pošamič tudi ime Brezar in Brajdič, med cigankami pa zraven poslednjega imena še Sokolovič in Šajnovič. Toda ti cigani in ciganke so prišli od drugod, iz novomeškega kraja (Brajdič) in s Hrvatskega.

Krstna imena so različna in slična kakor pri drugih ljudeh.

Družina, rojstvo in pristojnost.

Pravi cigan se po navadi oženi šele v poznejših letih, do tedaj pa živi v divjem (ciganščem) zakonu. Ako torej vprašaš cigana v uradu, ali je oženjen, dobiš često odgovor: "Po cigansko, gospod." Vendar pa delajo menda v tem oziaru ravno belokrajski cigan. Kolikor sem mogel dognati, živi le malo starejših ciganov v divjem zakonu in rodni nezakonske otroke. Ako se pa upošteva, da dobivajo ciganke kot vdove in dekleta otroke, se lahko trdi, da je tretjina ciganških otrok nezakonskih otrok nezakonskih. Nekaj otrok bi se moglo pozakoniti, ker so njih starši sklenili pozneje pravi zakon; vendar pa mi ni znan noben slučaj, da bi bili zaprosili ciganji za pozakonitev otrok.

Kolikor sem mogel dognati, živi le malo starejših ciganov v divjem zakonu in rodni nezakonske otroke. Ako se pa upošteva, da dobivajo ciganke kot vdove in dekleta otroke, se lahko trdi, da je tretjina ciganških otrok nezakonskih otrok nezakonskih. Nekaj otrok bi se moglo pozakoniti, ker so njih starši sklenili pozneje pravi zakon; vendar pa mi ni znan noben slučaj, da bi bili zaprosili ciganji za pozakonitev otrok.

V celem je izmed 14 družin vsaj 8 cerkveno poročenih. K temu jih prigljajo župni uradci in okr. glavarstvo.

Strogo varujejo zakonsko zvestobo; bodisi da žive v ciganščem, bodisi da žive v pravem zakonu.

Ciganka rodi v šotoru, kjer se ravno nahaja. Ker se pa igani po leti vedno premikajo, je večkrat težko določiti, v katerem kraju je bil otrok rojen. Starši sami tega dostikrat ne vedo oz. nočijo povediti. Njih podatki v tem oziuru so nezanesljivi.

Še več preglavice dela vprašanjam, kam je cigan pristojen. Občine se jih branijo in boje, kjer hudič križa, četudi bivajo že dolgo let v njihovem okolišu.

Ako občina noče priznati ciganu domovinske pravice, jo mora okr. glavarstvo lognati z razsodbo. Radi nezanesljivih osebnih podatkov (matične knjige glede ciganov tudi ne morejo biti popolnoma v redu) in radi večnega presejanja iz kraja v kraj pa je težko dognati potrebno podlago za oblastveno odločitev. Tetzavni postopek je malo olajšan pri onih ciganilih, ki imajo koče, kamor se redno vračajo.

Složno življenje.

Zivljenje ciganov je popolnoma drugačno kot življenje drugih ljudi. Žive sami zase in ločeno od ostalega sveta. Ne občujejo z domačini oz. kako redko. Pri tem ne nagovoriti nikdar domačin ciganu, tampank obratno; vedno pa se prvi tečaj preje odkriža.

Nekdanji veliki strah pred ciganom sicer izginja, vendar le pologoma. Zato domačin po navadi še vedno ciganu ne naznani, ako mu naredi škodo v gozdu, kjer poseka les in pobira dračje, ali na polju in travniku, kjer krade pridelke in popase s svojo živino. Tudi pričevanje proti ciganom se naši ljudje izogibajo. Tako so tudi orožnički ovadbe v največ slučajih brezuspečne, ker se pri poklicnih oblastih ne da dokazati ciganova krivda.

Naš človek tedaj rajši malo potrpi, kakor pa da bi imel opravka s ciganom. Ž njim tudi sicer noče biti v nikakem stiku. Popolnoma osamljeni so slučaji, da vzame domačin ciganko za ženo (Kosec v Dobrovicah), ali da se cigan civilizira (Brajdič v Zapudju).

Psihološki razlog za to podaja posebno cigansko pleme in hajduško življenje, nagnjenje k tatvini in namišljeno ali resnično sovraštvo ciganovo do drugih ljudi. Tako vidi domačin v ciganu tuje, prilejence, protivnika. To pa cigančuti in vrača vse v dvojni meri. Je nezaupljiv, se oglibuje domačina oz. ga skuša ukaniti.

Tako živita domačin in cigan siecer drug ob drugem, to da vsak gre svojo pot.

POZOR! POZOR!

Javne zahvale za Lasno tinturo. Cenjeni g. Wahčič: —Sprejel sem vas Alpentinktu za lase, s katero sem popolnoma zadovoljen, kjer v resničnosti pomaga tako, da sem se sam čudi: lasje so sami prinzhali izdati in novi so mi popolnoma zrastli, zato se vam lepo zahvaljujem. Blagoviti poslati se daje steklenice vaše hajduševne Alpentinkture za lase to je za moja dva prijatelja. Z vsem s poštovanjem vas pozdravim vaš rojak, John Jakotich, Box 13, Bulwinkle, Calif.

Dragi mi g. Wahčič: —Naznam vam, da se moram sam sebiti kako uspešna je vaša Alpentinktu za lase: da nisem rabil vaše hajduševne Alpentinkture bi zgubil vse moje lase, na tem mestu se vam zahvaljujem in želim dobiti vse moje lase popolnoma zrastli, zato želim, da ne se vsakdo v tej potrebi do vas obrne. Vas pozdravim vaš rojak, Frank Turk, R. 3, Box 45 Oak Grove, Louisiana.

G. Wahčič: —Jaz sem rabil zdravilo za reumatizem, kostobil in otekline, s katerim sem popolnoma zadovoljen v par dneh sem popolnoma ozdravljen, ko sem rabil vaše hajduševno zdravilo. Ostanem vam vedno hvaljen in zelenim vam veliko uspeha in vas pozdravim vaš rojak, Frank Turk, R. 3, Box 45 Oak Grove, Louisiana.

Zahvala za zdravilo za Reumatizem stane \$3. in \$2. po poštino. Zahvala za zdravilo za Reumatizem in vrganje po kosteh!!!

Jaz sem rabil vaše zdravilo za reumatizem, kostobil in otekline, s katerim sem popolnoma zadovoljen v par dneh sem popolnoma ozdravljen, ko sem rabil vaše hajduševno zdravilo. Ostanem vam vedno hvaljen in zelenim vam veliko uspeha in vas pozdravim vaš rojak, Frank Turk, R. 3, Box 45 Oak Grove, Louisiana.

Zahvala za zdravilo za Kurje oči in bradovice.

Dragi prijatelj g. Wahčič: —Naročil sem od vas zdravilo za kurje oči in bradovice, za nas tri bojse, za katero sem vam jako hvaljen, v treh fneh ko smo rabili to vaše zdravilo smo vse trije popolnoma odstranili kurje oči na nogah, in bradovice na rokah, toraj se vam še enkrat vse trije lepo zahvalimo posebno, pa jaz, Peter Wucenich, 431 The Ave. Lackawanna, N. Y.

Zahvala za kurje oči ali bradovice velja 75c s poštino.

Javna zahvala za zdravilo za srab ali srbečko kožo!

Lepo so zahvalili za vaše Rosenmazilo, katerega ste mi poslali za moje srbečko kožo, mene je strašno razdrapalo, in ko sem se s tem mazil trikrat namazal mi je popolnoma odnehalo. Blagovito mi poslali se en lonček za mojega prijatelja. Vas pozdravim Peter Ferich.

Rosenmazilo za srbečko kožo ali rane velja lonček \$2.—manji \$1.— s poštino.

Takih je veliko vrst zahvali imam od naših rojakov jo širni Ameriki in Kanadi. Pišite takoj po cenik, ga poslajte mi zlasti.

Jacob Wahčič, 1434 E. 92 Str. Cleveland, Ohio.

Prazno jadikovanje Anglie.

Ko se je dne 20. okt. t.i. mudil v St. Louis, Mo bivši angleški ministrski predsednik Lloyd George, je na nekem banketu ternal, da je Anglia v minuli svetovni vojni izgubila 900,000 vojakov, ki so bili ubiti.

To število je morda verjetno; vendar pa ni pri tej priliki

Mr. Lloyd George omenil, da je Anglia vsled minule vojne pridobila 900,000 štirjaških milij ozemlja, katere so popred

Nemci lastovali v Južni Afriki. Za vsakega angleškega učitev vojaku je Anglia na dobičku za 1 štirjaško milijo

4 leta v ruskiem ujetništvu

Piše Josip Grdina, West Park, O.

(Nadaljevanje.)

Zadnje prenočišče na kolo dvoru. Katoliška cerkev v Rostovu. Pri sv. maši. Ruska pravoslavna cerkev. Pred s pomenikom carja Aleksandra II.

Ko smo bili tisti večer že po zno v noč sedeli okrog mize na rostovskem kolodvoru, ter se med barantanjem denarja razgovarjali o tem in onem, smo se zatem polegli, kamor je komu prišlo kaj prostora: na mizo, pod mizo, po klopih in prostu na tla. Jaz sem fopot zopet dobil ležišče pod mizo kjer sem spal za silo. Zjutraj, ko sem vstal, sem bil zopet ves trd, da sem komaj gibal svoje ude; šele s toplim čajem sem se kasneje malo ugral.

Kakor hitro se je zdanih sem jo zopet ubral po ulicah Rostova. Ker je bila ravno nedelja sem pričel misliti, da bi bilo dobro iti v cerkev; toda kam? — V pravoslavno? — tam nimam nobenega opravka kot katoličan; katoliško cerkev dobiti na Ruskem je pa silno težko; prej jo najdeš na Turšem. Ni čuda; saj je stróga pravoslavna Rusija vedno nastopala proti katoličanom, da jih iztrebi iz dežele, zato je ondi težko najti katoliško hišo božjo; naletiš manjo le tu, ali tam v kakem velikem mestu. — Ker je Rostov, poleg tega, da je veliko mesto tudi naseljen s tuji vseh ver, so ondi zastopniki, ali konzuli tujih držav, zato sem pričel razmišljati, da se mogoče v Rostovu nahaja tudi katoliška cerkev. Sklenil sem torej, da se o tem informiram; časa imam došti in pa še nedelja je danes. Najprvo sem vprašal nekega častnika, če ve za kako rimo-katoliško cerkev v mestu. Dobil sem odgovor, da je ondi več različnih cerkva, spadajočih k raznim veram; če je med temi katera katoliška, pa ne ve. Hodec dalej sem istotako vprašal neke žensko ki mi je pa bolj povoljno stvar pojasnila. Rekla, je, da je že čula praviti o taki cerkvi v Rostovu; povedala mi je tudi kje se katoliška cerkev približno nahaja. Zahvalivši se prijazni žensici za pojasnilo, sem odhitel daže; moral sem pa še večkrat ljudi vprašati, predno sem dospel do zaželenjene cilja povsem srečen in vesel. Cerkve, katero sem končno našel, je bila majhna, z dvema malima ličinama stolpoma, toda ne poleg ceste, kjer so stale mogoče pravoslavne cerkve, —ampak stala je bolj potisnjena v neko zatisje od ceste, ob cesti pa visok zid. To vse je bilo menda zradi tega, da se ne bi morda kak pravoslavni kri-tjan pojavil, če bi spoznal našo edino pravo cerkev. Rusi so se bali za svoje vernike, da bi jih katoličani ne privabili k sebi. Že tu se je videlo, kako je bila tedaj katoliška cerkev na Ruskem prezirana in zaničevala; a danes pod boljševiško vlado je pa še stokrat slabše!

Ko sem se ceste čez zid opazil malo stolpa s križem, sem spoznal, da sem zadel na pravo; vstopil sem torej skozi vrata v zidu in mahnil v lieno cerkvico, ki je bila že odprta. Ni sem se motil; bil sem v pravi katoliški hiši božji; hvala Bogu! danes prvič po dolgih 4 letih na Ruskem! Cerkve je bila zelo lepa s tremi oltarji, blizu kora je stala spovednica, po cerkvi na obe strani pa lično izdelane klopi. V velikem

oltarju je stal velik križ s trpečim Zveziljarjem; preseneljiva podoba Križanega s trnjem na glavo obrnjeno proti nebu; som ter ves oblit s krvjo; tudi kipi so bili zelo lični. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara s svojim mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobrote tekom mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje v vedno večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

Tisti čas, ko sem bil jaz v cerkvi, je prišlo notri že nekaj vernikov, ki so zasedli svoja mesta v klopih. — Gotovo se bo v tej cerkvi vršila kaka maša, — toda kdaj, — tega pa nisem vedel. Ker se mi ni nikonor mudilo, sem sklenil počakati sv. opravila; v tem so pa nreeli prihajati ljudje vedno v večjih trumah in kmalu je bila cerkev napolnjena do zadnjega kotička; še pod zvonikoma so stali ljudje. Ker se nisem hotel mešati med druge gospiske ljudi v svoji revni obleki, sem se zatem umaknil. Mučenec sv. Lovrencij z ražnjem, sv. Barbara z mečem in kelihom. Pokleknil sem v klop, zahvalivši se Bogu za dobre tekome mojega ujetništva, da sem še zdrav, kar je najboljš ter se priporočil še nadaljnjo pomoč na potovanju.

OTOK ZAKLADOV

Angleiko spisal R. L. Stevenson. Poslovenil J. M.

(Nadaljevanje.)

Zakaj nisem že davno natresel novega smodnika in nanovo nabasaš edinega orožja? Po tem ne bi bil uboga, pred mešarjem bežeča ovca, kakor sem bil sedaj.

Cetudi je bil ranjen, je bilo vseeno čudovito, kako hitro se je gibal; njegovi sivi lasje so mu padali preko obraza in obraz sam je bil ves rdeč od naglecev in jezev. Nisem imel časa, da bi poskusil svoj drugi samokres, niti dosti veselja, vendar sem vedel, da bo brez uspeha. Eno pa sem videl jasno: da se ne smem stano umakniti pred njim, sicer me kmalu zopet kje vjame kakor poprej, ko me je že skoro zatekel pri krniju. Ako bi me vjel, potem bi bilo kakih devet ali deset palcev krvave sablje moja poslednja izkušnja na tej strani večnosti. Položil sem roko na glavno jamboru, ki je bila zelo debela, in v skrajni napetosti čakal, kaj pride.

Ko je opazil, da se mu mislim umakniti, se je istotako ustavljal in preteklo je nekoliko časa z nekoliko zvijenčami od njegove strani in s primernim gibanjem cod moje. Bila je ravno taka igra, kakor smo se večkrat igrali doma po skalovju Črnogorskega zaliva, vendar mi ni se ce nikdar poprej tako močno utripalo, kot sedaj. Se vedno je bilo vse skupaj nekaka otroška igra, in mislil sem, da jo moram proti postarnemu mornarju z ranjeno nogo dobiti. In v resnici, moj pogum mi je takoj narastel, da sem se drznil celo malo pomisliti, kako se u-tegne celo stvar končati.

Med tem je pa Hispaniola naenkrat zadela na trdo, se stresla, se plazila za trenutek po pesku, nato se pa hitro nagnula na levo, da je bil krov za petin štirideset stopinj nagnjen. Precej vode se je vilo skozi odprtine v ograji, tako da je nastala med krovom in ograjo naenkrat cela luža.

Obadva sva padla na tla in se skoro skupaj zakatalila proti robu; mrtvi rdečekapec se je s svojimi še vedno razprosterti mi rokami zavalil za nama. Tako blizu sva bila v resnici, da je zadela moja glava močno ob krmrjevo nogu in so mi zobje zaškripali. Kljub temu udaru in vsemu drugemu sem bil prvi na nogah, kajti Hands se je bil zamotal z mrtvimi trupom O'Briena. Nenavadne nagnjenje ladje je onemogočilo vsako tekanje po krovu; zaradi tega sem moral iznajti nov pot rešitve, in sicer brez premisljevanja, kajti mitj sovražnik se me je skoro dotikal. Hitre kot blisk skočil k vrvenim lestvam, plezel z vso hitrostjo, dokler nisem sedel gori na prečnem drugu.

Moja urnost me je rešila; sablja je zadela komaj pol črevljala pod meno, ko sem plezel kvisko; tankaj pa je stal Izrael Hands z odprtimi ustmi in proti meni obrnjenim obrazom — živa slika razočaranja in presenečenja.

Sedaj, ko sem imel trenutek časa, sem nemudoma natresel novega smodnika v svoj samokres, in potem ko sem bil gotov z enim, sem začel iz drugega jemati načoj ter ga nadomeščati z novim.

Moje novo opravilo je vplivalo na Handsa, kakor da bi ga strela udarila; spoznal je, da se je igra obrnila proti njemu; in po očitem obotavljanju se je težavo izvlekel do vrvne leste in začel s sabljo med zobji počasi in z naporom plezati. Brzkončeno dolgo in mo-

no stokajoč je vlekel svojo ravnino nogo za seboj; jaz sem za končal svoje priprave, prelno je splezal dobro tretjino navzgor. Nato sem mu s samokresom v roki zaklical:

"Se en korak, gospod Hands", "in ustrelim vas! Mrvi ne grizejo, to veste!"

Na mestu se je ustavljal. Vilel sem na njegovem obrazu, tako je poskušal misliti, in to je vršilo tako počasi in tezavno, da sem se v svojem novem varnem zavetju na ves glas zasmehal. Nato je s tezavo spregovoril, na njegovem obrazu pa je bil še vedno izraz krajnega začudenja. Da bi nogel govoriti, je moral vzeti sabljo iz ust, v ostalem pa je stal nepremičen.

"Jakee", je reklo, "mislim, la sva se zmotila, ti in jaz, in podpisati bova morna pogodbo. Jaz bi te že imel, ako bi se bilo onega sunka; vendar jaz nimam sreče, nikdar; in mislim, da se bom moral podati, kar je zelo hudo, vidi, za prvega mornarja nasproti mornarskemu učenemu, kakor si ti, Jakee."

Naslajal sem se ob njegovih besedah in se smejal tako domišljavo, kakor petelin vrh kuja, ko se je naenkrat njegova lešnica pomaknila za ramo. Nekaj je zabrnalo po zraku kot sušice; začutil sem udarec in potem veliko holenino in sposal sem, da me je pribil za ramo in jambori. Vsled strašnih bočin in presenečenja trenutka — skoraj ne morem reči, po moji volji, in prepričan sem tudi brž nameravanega merjetja — sta se sprožila obšnokresa in mi padla iz rok Nista padla sama; s pridušenim krikom je krmar izpustil rvi in telebnil z glavo naprej v morje.

XXVII. POGLAVJE.

Pijastri.

Z ozirom na pošečni položaj ladje so visele jambore daleč ven nad vodo in s svojega stališča na drogu sem imel pod seboj gladino zaliva. Hands, ki je bil tako visoko na lestvi, je bil ladji bližje in je padel bližje v morje. Sredi pen in krovu se je pokazal še enkrat na površje ter se nato potopil polnoma. Ko se je voda umirila, sem ga videl na čistem, svitem pesku v senci ladje, kjer so plavale mimo njegovega trupa. Včasih se je vsled ribanja vode zdaleko, kakor da je malo premikal in bi hotel stati. Vendar je bil mrtev, ter je bil ustreljen in utopljen in bo sedaj ribam v živež prav na mestu, kamor je hotel vreči mene.

V trenutku, ko sem spoznal vse to, se me je polastila neka slabost, omotica in strah. Kri mi je tekla čez hrbet in prsa. Sablja, ki me je držala za ramo in jambori, me je pekla kot razbeljeno želeso; vendar me niso mučile te bolečine, kajti moral sem jih prenašati brez vsakega memuranja, bila me je le groza, da ne bi padel s svojega mesta v ono mirno zeleno vodo poleg krmarja.

Z obema rokama sem se oprijemal, da so me nohti boleli in zaprl sem oči, kakor da bi hotel utajiti nevarnost. Polagoma sem se zopet zavedel, utripanje žile je postaleno navdano in zopet sem bil v oblasti samega sebe.

Moja prva misel je bila odstraniti sabljo; ker pa je ali premočno tičala v lesu ali so me pa moji živci pustili na cedilu, sem se močno stresel in opustil namero. In čudno, ravno to tresenje mi je poma-

gal. Sablja je namreč malo popustila ter me držala skoro samo za kožo, in moje trepetanje me je odtrgalo od nje. Sveda je kri sedaj močneje tekla, toda bil sem prost in prijet samo še za sukno in srajco.

Histro sem potegnil in odtrgal tudi to in potem splezal povrvi na drugi strani zopet na krov. V svojem strahu se nisen za nič na svetu upal na levo stran, ki je visela nad morjem in kjer je padel Hands.

Sel sem v spodnje prostore ladje in storil za rano vse, kar sem ravno mogel; močno me jebolela še vedno zelo krvavila, vendar ni bila niti globoka niti nevarna ter me ni ovirala, še sem gibal svojo roko. Nato sem se ozrl okoli sebe in ker je bila ladja takorekoč moja last, sem začel misliti na to, da odstranim iz nje poslednjega potnika — mrtvega O'Briena.

Zvalil se je bil, kakor sem je omenil, proti ograji. V tej legi bi ga lahko odstranil in ker sem se žalostnimi dogodkov tako prividal, da me ni bilo več mrtvih strah, sem ga zgrasil za telovnik kot žakelj otrobov in ga pahlil v morje. Z glavnim pljuskom je priletel loli; rdeča kapa mu je padla z glave ter plavala po vodi, in takor hitro se je voda umirila, em videl, kako sta on in Izrael ležala drug poleg drugega in se v nemirnem gibanju vode premikala sem in tja. O'Brien je bil močno pleščast, etudi je bil še mlad. In tam je ležal s svojo golo glavo preko kolena moža, ki ga je umoril na brze ribe so plavale sem ter ja nad obema.

Sedaj sem bil sam na ladji; prifok je ravno ponehaval. Solnce je bilo že takoj blizu zatona, da so začele segati senčne smrek na zapadnem obrežju reke sidrišča in so tvorile razne slike na ladji. Večerni eter je potegnil, in čeračno je zora z dvema vrhomoma na vzhodni strani varovala ladjo, sošeno vrvi brnele in ohlapna adra plahutala.

Spoznal sem, da je to nevarno za ladjo. Mala sprednja jatra sem kmalu povil in snel; oda z glavnim jadrom je bila tvar težja. Ko se je ladja zagnila, se je drog zazibal preko krova in njegov konec in nekoliko jader se je celo potopilo pod vodo. Že delo se mi je, da je postala s tem stvar še bolj nevarna; vendar je bila napetost tako velika, da sem e skoro bal vmešavati. Težaj sem izvlekel svoj nož in orezal vrvi. Gornji del je palel takoj v morje in velik balon prostega platna je plaval po vodi; ker pa vkljub vsemu naporu nisem mogel odstraniti glavnih vrvi, je bilo to vse, kar sem mogel storiti. V ostalem sva se zato morala s Hispaniolom zanesti na dobro srečo.

Splezal sem naprej in pogledal preko ograje v morje. Zdeto se je zelo plitvo, in držeč se zadi varnosti odrezane vrvi z obema rokama, sem se spustil počasi raz krov. Voda mi je segala komaj do pasa; pesek je bil trd in pokrit z valovitimi progami; pogumno sem bredel proti suhemu ter pustil Hispaniolu za seboj; ležala je po strani, njen glavno jadro pa je plavalo široko razprostrsto po zalivu. Skoro v istem času je solnce zašlo in vetter je šumel skozi zibajoče se smreke.

Posečilo se mi je, da sem prišel iz morja; nisem se vrnil praznih rok. Tam je sedaj ležala ladja prosta vseh roparjev, da jo zopet vzamejo v last naši možje in odrinejo na morje. Nič ni bilo bolj samo ob sebi umevnega, kakor vrni-

ti se domov v ostrog in se ponosaši s svojimi uspehi. Morebiti bi me malo karali radi mojega bega, toda osvojitev Hispaniole je bil zadosten odgovor in nadejal sem se, da bo celo kapitan Smollet priznal, da nisem tratil časa.

Takih misli in prav dobre volje sem se napotil domov proti ostrog in svojim tovarišem. Spominjal sem se, da je najbolj vhodni izmed običajnih potokov, ki sta se izlivala v sidrišče kapitana Kidda, tekel od gore z dvema vrhomoma na moji levi strani, in radi tega sem se obrnil v to smer, da bi prekoračil potok, kjer je bil še majhen. Gozd ni bil zelo gost in sledič nižjim podaljškom gore sem kmalu zavil za ono goro in ne dolgo potem prehredil vodo, ki je segala skorod do kolen.

To me je privdelo blizu enega kraja, kjer sem naletel na Bena Gunna in zaradi tega sem korakal bolj previdno in se oziral na vse strani. Kmalu se je popolnoma stennilo, in ko sem ugledal dolino med obema vrhomoma, sem opazil na nebu miglajoč svit, kjer je po mojih mislih človek z otoka pri prasketajočem ognju kuhal svojo večerjo. Čudil sem se nam pri sebi, da je mogel biti tako brezskrben. Kajti če sem jaz videl to žarenje, ali ga ni mogel opaziti Silver, ki je taboril na obrežju med morjevjem?

Polagoma se je noč še bolj stennila in vse, kar sem močno storil, je bilo, da sem hodil vsaj približno proti svojemu eliju, gora z dvema vrhomoma za menoj in Daljnogled na moji desnici so postajali vedno manj in manj vidni. Zvezde je bilo malo in bile so blede, po ravnnini sem se neprestano izpodlital in padal v pesčene jame.

Naenkrat me je obdala neka svetloba. Ozrl sem se kviško; bledo svitanje luminih žarkov se je prikazalo izza vrhunca Daljnogleda, in kmalu potem sem videl nekaj širokega in srebrnega, kako se je pomakalo globoko dolu za drevesi: bila je vzhajajoča luna.

S pomočjo njene svetlobe sem kmalu prehodil ostanek pota; deloma sem korakal, deloma tekel in se nepotepžljivo bližil ostrog. Ko sem stopil v gozd, ki leži pred njim, nisem bil tako lahkomiseln, da ne bi umeril svojih korakov in hodil nekoliko bolj oprezno. Moji doživljaji bi se žalostno končali, če bi me moji potoma ustrelili.

Dospel sem naravnost do roba gozda. Zapadni del je bil že ves razsvitljen, ostanek pa in ostrog so ležali še vedno v temni senci, obrobjeni z dolgimi svetlobnimi žarki. Na drugi strani koče je izgorel velikanski ogenj do pepela in razširjal mirno rdečo svetlobo, ki je bila v velikem nasprotnju z bledo luno. Niti žive duše ni bilo čutiti niti glasu, izvzemši šumenje vetra.

Zelo začuden in morebiti tudi malo prestrašen sem se ustavljal. Mi nismo imeli navade zakuriti velikega ognja, po kapitanovem povetu smo celo skoparili z lesom, in začel sem se batiti, da se je utegnilo v moji odsotnosti kaj hudega zgodi.

Plazil sem se okoli vzhodnega konca in vedno stal v senci ter sem na pripravnem mestu, kjer je bila tema največja, splezal čez ograjo.

Da sem bil še bolj gotov, sem se plazil po vseh štirih brez najmanjšega šuma proti hiši. Ko sem dospel bližje, je postal moje isrcje naenkrat mnogo lažje. Smrčanje samo ob sebi ni ravno prijeten glas.

in jaz sem se pri drugih priložnostih pogostso pritoževal radi njega, toda v tem trenutku, ko so moji prijatelji glasno in mirno smrčali v svojem spanju, mi je bilo najlepša godba, Mornarski klie straže: "Vse dobro!" ni nikdar bolj pomirajoče donel na moja ušesa.

V istem času pa ni bilo nobenega dvoma o eni stvari: oni so nemarno slabo stražili. Če bi se Silver in njegovi plazili sedaj okoli njih, živa duša ne bi dočakala belega dne. Ta ko se godi, sem si mislil, ako

je kapitan ranjen, in zopet sem začel samega sebe močno grabiti radi tega, ker sem jih zapatil v toliki nevarnosti, ko jih je bilo tako malo za stražo.

Med tem sem se priplazil do vrat in vstal. Povsod je bila tema, tako da nisem mogel nenesar razločevati s svojimi očmi. Kar se tiče glasov, je bilo čuti enakomerno smrčanje specih in neko čudno trkanje, ki si ga nisem mogel razlagati.

(Dalje sledi.)

Dospela je velika zaloge

Lubasovih Harmonik

ki so zdaj veliko boljše in krasnejše izdelane kakor kdaj popred. Lahko se trdi, da niso nobene druge harmonike tem jednake; to tudi vsi igralecipri poznavajo.

V zalogi imamo tri in štiri vrste, 2 krat, 3 krat in 4 krat uglešne. Pridite si jih ogledat iz bližnjih mest, ali pišite po cencik.

Nadajmo imam v zalogi fine, trpežne harmonike, importirane iz Avstrije; cena \$5.00 do \$20.00; te so pripravne za mlade fante, da se učijo namejigrati.

Prodajam "šlifane" literne steklenice iz Jugoslavije kakor sledi:

Velikost 1/4 litra po	40c.
Velikost 1/2 litra po	90
Velikost 1 litra po	\$1.50
Velikost 2 litra (štefan) po	\$1.90

Razpošiljam tudi ribniške piščalke na vse kraje, cena \$1.35 za duec. Otroeči so prav veseli teh ribniških lončenih piščalk.

Razpošiljam jih dobro zapokane na vse kraje po pošti. Naslov napišite samo:

STEPHEN STONICH
CHISHOLM, MINN.

Pošiljanje denarja v stari kraj brzjavno in drugače.

Najhitrejši način za pošiljanje denarja je brzjavno. Dostikrat je vsled nujnosti tak način nujno potreben. V ta namen je naša banka organizirala posebne zveze in j. sedaj pripravljena za točno izvrševanje denarnih nakazil v Jugoslaviji, Italiji in drugod in sicer v dolarjih, dinarjih, lirah, ali kakor pač potrebe zahtevajo.

HITER NAČIN za izvrševanje denarnih nakazil za stari kraj je tudi potom kabel-pisma, to se pravi, da gre nakazilo čez morje po kabelu in potem po pošti naprej. Pristojbina za takov kabel-pismo je \$1.00

DOBER IN NAVADNI NAČIN za pošiljanje denarja je potom pošte. Mi imamo svoje lastne zveze v starem kraju z zanesljivimi bankami in pošto in naše pošiljatve so dostavljene točno in brez vsakega odbitka. Prejemnik dobri denar na svoj dom